

मधेशदृष्टिमा
विज्ञापनका लागि
सम्पर्क नं.:
① 9808835198
① 9807170995
① 9803474311
① 9854028218

राष्ट्रिय दैनिक

मधेशदृष्टि

www.emadsheshdristi.com

Madheshdristi National Daily

छात्रवृत्ति प्रदान
पृष्ठ ८ मा

● वर्ष १

● अंक ५७

● २०७९ साल पुस २१ गते बिहवार

● Thursday 5, Jan. 2023

● पृष्ठ ८

● मूल्य रु. ५/-

सम्पतिका लागि सुटर लगाएर आफ्नै बुवाको हत्या

छोरा, ज्वाइँ र सुटर सहित तीन जना पक्राउ, ५ लाखमा डिल

काकीको क्रुरतापूर्ण
हत्या गर्ने पनि पक्राउ

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम, २० पुस । सम्पति विवादका कारण सुटर लगाएर आफ्नै बुवाको हत्या गराएको रहस्य खुलेको छ । गत पुस ९ गतेका दिन साँझपख धनुषाको मुखियापट्टी मुसहरनियाका ५० वर्षीय धानुखधारी दासको

गोली हानी हत्या गरिएको थियो । सो घटनामा संलग्न रहेको मृतकका छोरा, ज्वाइँ र सुटर सहित तीन जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेका छन् । हत्या आरोपमा प्रहरीले मृतकका छोरा २१ वर्षीय प्रदीप दास, मृतकका ज्वाइँ मधेश प्रहरी कार्यालयमा कार्यरत प्रहरी हवलदार

३४ वर्षीय उदय दास र सुटर नगराई २ जट्टी बस्ने २१ वर्षीय रञ्जित यादवलाई मंगलवार नै पक्राउ गरेको छ । पक्राउ परेकाहरूलाई जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाले बुधवार एक पत्रकार सम्मेलन गरी सार्वजनिक - बाँकी पृष्ठ ६ मा

आफ्नै काकीको हत्या गरेको आरोपमा पक्राउ परेका युवकलाई समेत धनुषा प्रहरीले सो पत्रकार सम्मेलनमा सार्वजनिक गरेका छन् । गएको सोमबार धनुषाको विदेह नगरपालिका-७ वेलापट्टि निवासी ३० वर्षीया कवितादेवी साहको क्रुरतापूर्वक हत्या गरेको आरोपमा उनकै भातिज २० वर्षीय दिलिपकुमार साहलाई पुस १३ गते पक्राउ गरेको थियो । सम्पति विवादका कारण दिलिपले आफ्ना काकी कविताको पहिला जबरदस्तीकरण गरियो । कसैले थाहा नपाउन वा कसैलाई भन्न दिन्छ भन्ने डरले

- बाँकी पृष्ठ ६ मा

जनकपुरधाममा विद्यालय बन्दको निर्देशन अटेरी गरिदै

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम, २० पुस । तराई मधेशमा अत्यधिक जाडो तथा शितलहर बढेसँगै धनुषामा धमाधम विद्यालयहरू बन्द हुन थालेका छन् । बालबालिकाको स्वास्थ्यलाई मध्यनजर गर्दै धनुषा जिल्लाका ६ वटा पालिकाले विद्यालय विदा दिएका छन् । जिल्लाको जनकपुरधाम उपमहानगर पालिका, धनुषाधाम नगर पालिका, सबैला नगरपालिका, कमला नगरपालिका, मुखियापट्टी मुसहरनिया गाउँपालिका र औरी गाउँपालिकाले विदा दिएका

हो । हिउँदे बिद कट्टा हुने गरी सामुदायिक, संस्थागत विद्यालय पालिकाहरूले बिदा दिएका छन् । जनकपुरधाम उपमहानगर पालिकाले मङ्गलबारदेखि बिहीबारसम्म तीन दिनका लागि बिदा दिएको छ । सबैला, कमला, औरही र मुखियापट्टी मुसहरनिया पालिकाले आउँदो शनिबारसम्मका लागि बिदा दिएका छन् । यस्तै, धनुषाधाम नगरपालिकाले पुस २७ गतेसम्मका लागि विदा दिएका छन् । जनकपुरधाम उपमहानगर - बाँकी पृष्ठ २ मा

सुटरसँग ५ लाखमा डिल

प्रहरीका अनुसार मृतकका छोरा प्रदीपले सुटर रञ्जितसँग घटना घटाउन ५ लाख रुपैयाँमा डिल गरेका थिए । घटनाको एक महिनाअघि एक लाख रुपैयाँ एडभान्स दिइएको थियो । हत्याका लागि भारतबाट कटुवा पेस्तोल नाल १, त्यसमा लामे गोली दुई राउण्ड, अटोमेटिक पेस्तोल नाल १, सोको म्यागजीन दुई थान र गोली ८ राउण्ड किनेर कोठामा राखेका थिए । सुटरलाई पटक पटक गरी ३ लाख १० रुपैयाँ दिइएको अनुसन्धानमा खुलेको प्रहरी प्रमुख खड्का बताए । प्रहरीले घटनामा प्रयोग भएका एकथान नलकटुवा पेस्तोल, सो कटुवामा लामे गोलीको खोका एकथान, अटोमेटिक पेस्तोलमा लामे म्यागजीन एक र अटोमेटिक पेस्तोलमा लामे गोली एक राउण्ड बरामद गरेको छ । घटना घटाउन मृतका ज्वाइँ उदयले मृतकका छोरा प्रदीपलाई आर्थिक सहयोग गरेको थियो । घटना पश्चात पटक पटक गरी उदयले प्रदीपलाई २ लाख १० दिएको र बाँकी - बाँकी पृष्ठ ६ मा

यसरी बुनियो दास हत्याको योजना

दुई वटा बिहे गरेका धनुषधारीको सम्पतिका लागि छोराछोरी सधैं विवाद हुँदै आएको थियो । जेठी श्रीमतिमा छोरा प्रदीप दास बुवा र आफ्ना सौतेनी आमाको छोराछोरीबाट आर्जित भई बुवा धनुषधारीको नै हत्या गर्ने निष्कर्षमा पुगेर योजना बुनन थाले । आफ्ना भिनाजुसँग मिलेर योजना बनाई प्रदीपले नगराई २ निवासी रञ्जित यादवसँग २/३ महिना अगाडि बुवाको हत्या गर्न ५ लाखमा डिल गरेर सुपारी दिए । घटनाको एक महिना अगाडि सुटर रञ्जितलाई हतियार किन्न एक लाख रुपैयाँ एडभान्स समेत दिए । यति मात्र होइन घटनाका लागि प्रदीपले आफ्ना २२० सिसिको पल्सर मोटरसाइकल समेत प्रयोग गर्न दिए । गत पुस ९ गते साँझ करिब सवा ७ बजे धनुषधारी आफ्नै घरको बरामदामा बिग्रीएको दमकल बनाइरहेको बेला योजना अनुसार - बाँकी पृष्ठ ६ मा

तलब नपाउँदा होड्सी सिमेन्टका कर्मचारी आन्दोलनमा

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम, २० पुस । सिमेन्ट व्यापारमा नेपालमा एकछत्र राज गरिरहेको होड्सी सिमेन्ट प्रालिले कर्मचारी र टर्क चालकलाई ६ महिनादेखि तलब नदिँदा आन्दोलनमा उत्रेका छन् । बजारमा होड्सीको मात्रै सिमेन्ट बिक्री हुँदा पनि त्यहाँ कार्यरत कर्मचारी, कारखानामा काम गर्ने मजदुर, टर्क चालकले ६ महिनादेखि तलब नपाउँदा विचल्लीमा परेका छन् ।

३० प्रतिशत नेपाली साभेदार शिवम् र हडकड रेडलाइन सिमेन्ट नम्बर-३ लिमिटेडको ७०

प्रतिशत लगानीमा खुलेको हो इस्लीले दिनुपर्ने सुविधा माग गर्दा उनीहरूमाथि उल्टे धम्कीपूर्ण

भाषा प्रयोग गर्ने गरेको त्यहाँ कार्यरत एक कर्मचारीले बताएका छन् । नेपाली बजारमा होड्सीका

उत्पादनको बजार हिस्सा २५ प्रतिशतमाथि छ । तर, मजदुर - बाँकी पृष्ठ २ मा

शक्तिमान रोटोवेटर

अधिकृत विक्रेता:

त्रिशक्ति ट्रेडर्स

प्रतिमा चौक, वीरगंज, मो.नं. ८८११३०८३८८

पाँच पटकको जोताई एक पटकमा

SHAKTIMAN®
MAKING AGRICULTURE MORE ECONOMICAL

६ महिना बित्न लाग्दा पनि बौधिमाई नगरपालिकाले बजेट ल्याउन सकेन

विकास अग्रवाल
रौतहट, २० पुस ।
रौतहटको बौधिमाई नगरपालिकाले हालसम्म बजेट ल्याउन नसक्दा नगरको विकास निर्माणका साथै विद्यालयको दिवाखाजा प्रभावित बनेको छ । आर्थिक वर्ष सुरु भएको ६ महिना बितिसक्दा पनि नगरपालिकाले बजेट ल्याउन नसक्दा विकास निर्माणका कार्य, विद्यालयमा सञ्चालन हुने दिवाखाजा तथा कर्मचारीहरूलाई वितरण गरिने तलब भत्ता प्रभावित बनेको हो । नगरपालिकाको विभिन्न समिति तथा उपसमिति गठन प्रकृयामा कार्यपालिका सदस्यहरूबीच विवाद बढ्दै गएर नगर सभा नहुँदा बजेट रोकिएको बताईएको छ । पटक पटक कार्यपालिका सदस्यहरूको बैठक बसेको भएपनि नगरसभा गरेर बजेट ल्याउन पक्ष विपक्ष बीच विवाद उत्पन्न हुँदा नगर सभा कहिले गर्ने

विषयमा अन्यौल हुने गरेको छ । पछिल्लो पटक कार्यपालिका सदस्य सहित नगरपालिकाका निर्वाचित जनप्रतिनिधीहरूले लाखौं खर्चेर चार दिनसम्म धुमधाम गर्दै रमाइलो गरेर फर्केपनि विवाद कायमै रहेको जनाईएको छ । गत बैशाखमा

स्थानीय तलको सम्पन्न निर्वाचन पश्चात असार १० गते नगरसभा हुनु भन्दा अघि ८ पटकसम्म कार्यपालिकाको बैठक बसेको तथा हालसम्म करिब ५० औं पटकसम्म कार्यपालिकाको बैठक बसेको भएपनि काम हुन नसकेको नगरपालिकाले

जनाएको छ । बैठकमा आर्थिक समिति, पूर्वाधार विकास समिति लगायत पाँच वटा मूल समिति र सात वटा उपसमिति गठन प्रक्रियामा कार्यपालिका सदस्यबिच मतभेद उत्पन्न हुँदा नगरसभा प्रभावित बनेको निर्मित प्रशासकीय अधिकृत रामेश्वर राय यादवले बताए । नगरपालिकाले बजेट ल्याउन नसक्दा विकास निर्माण, तलब भत्ता, विद्यालयहरूमा सञ्चालन हुने दिवा खाजालगायतका धेरै जसो कार्य प्रभावित बनेकोले उनले जानकारी दिए । यता ६ महिनादेखि बजेट सञ्चालन नहुँदा उद्यारोमा सञ्चालन हुँदै आएको दिवाखाजा अहिले प्रभावित बनेको शिक्षकहरूको गुनासो रहेको छ । उद्यारोमा खाद्यान्न पाउँदै आएको थिए सरमुजवा स्थित श्री माध्यमिक विद्यालयका एक शिक्षकले भने अहिले खाद्यान्न पाउन सकेका

छैनौं । जसोतसो दिवाखाजा सञ्चालन गर्दै आएपनि अहिले विद्यार्थीहरूलाई दिवाखाजा खुवाउन नसकेको उनले जानकारी दिए । यता शिक्षकहरूले समेत तलब भत्ता पाउन नसकेको कारण पठनपाठन समेत प्रभावित बन्दै गएको अर्का शिक्षक रामएकवाल यादवले भने शिक्षकहरूले रकम नपाउँदा कतिदिनसम्म बिना रकमको पठनपाठन गर्छ त्यसैले शिक्षकहरू मनपरी ढंगबाट विद्यालय आउने र जाने गरेका छन् । संघ र प्रदेशको निर्वाचन पश्चात पाँच पटकसम्म बसेको बैठकमा पालिकाका सबै सदस्य साकारात्मक देखिएकोले केही दिनभित्र नगरसभा बस्न पत्राचार गरिने पालिका प्रमुख प्रदीपकुमार यादवले बताए । बजेट पारित हुनेमा आफु विश्वस्त रहेको छु प्रमुख यादवले भने वार्षिक बजेट नआउँदा पालिकामा विकास निर्माणका साथै तलबभत्ता, दिवाखाजा प्रभावित बनेको छ ।

गुजरामा राष्ट्रपति रनिङ मावि स्तरीय प्रतियोगिता सुरु

आरके श्रीवास्तव
गरूडा, पुस २०
रौतहटको गुजरा नगरपालिकामा राष्ट्रपति रनिङ माध्यमिक बिधालय स्तरीय प्रतियोगिता २०७९ सुरु भएको छ । बुधवारदेखि सुरु भएको प्रतियोगिता तीन दिन सम्म चल्ने आयोजकले जानकारी गराएको हो । स्वास्थ्यका लागि खेलकुद,राष्ट्रका लागि खेलकुद भन्ने नाराका साथ आयोजन गरिएको प्रतियोगिताको उद्घाटन सत्रको प्रमुख अतिथिको रूपमा नगर प्रमुख सन्तलाल चौधरी रहेका थिए भने विशिष्ट अतिथिको रूपमा उप प्रमुख रत्ना लामा रहेकी थिए । संजय कुमार चौधरीको अध्यक्षता सम्पन्न भएको कार्यक्रमलाई सञ्चालन मुरारी गिरीले गरेका थिए । गुजरा नगरपालिकाको शिक्षा ,युवा तथा खेलकुद शाखाको आयोजनामो वडा नम्बर ४ स्थित श्री कंकाली माध्यमिक बिधालयमा प्रतियोगिता चलिरहेको छ । प्रतियोगितामा नगरभरि रहेका ६

वटा माध्यमिक बिधालयका बिधार्थीहरू बिच प्रतियोगिता भइरहेको छ । राष्ट्रपति रनिङ मावि स्तरीय प्रतियोगितामा श्री कंकाली मावि जंगलसैया,श्री मावि कनकपुर,श्री मावि सिमराभवानीपुर,श्री जनप्रिय मावि मावि हरिनगर मैदा,श्री मावि रंगपुर,श्री मावि कटानीका बिधार्थीहरू सहभागी रहेको गुजरा नगरपालिकाका शिक्षा शाखा प्रमुख शिवमंगल साहले जानकारी गराए । प्रतियोगितामा ६ वटा ईभेन्टको खेल हुने बताइएको छ । प्रतियोगितामा भलिबल, कबडी, हाई जम्प, लंग जम्प, दौड, सर्ट फुटको खेल हुने साहले जानकारी गराए । प्रतियोगिताको पहिलो दिन भलिबल र कबडी खेल भएको उनले बताए । सो अवसरमा नि.प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत विनोद जयसवाल,वडा नम्बर ४ का वडा अध्यक्ष भ्रमक प्रसाद चौलागाईं,कार्यपालिका सदस्य बिजय साह बनिशा सहित सबै बिधालयका शिक्षक,शिक्षिका,बिधार्थी,स्थानिय भद्रभालादमीहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

प्रदेश सरकारले पूर्वाधार बिनै विश्वविद्यालय बनाउनु गलत : अध्यक्ष डा.दत्त

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम,पुस २०
मधेशी आयोगका अध्यक्ष डा.विजयकुमार दत्तले प्रदेश सरकारहरूले पूर्वाधारहरूको तयारी नगरी धमाधम विभिन्न विश्वविद्यालयहरूको स्थापना गर्नु गलत रहेको बताएका छन् । मधेश कृषि विश्वविद्यालयको अवलोकन गर्न पुगेका अध्यक्ष डा.दत्तले नामको लागि मात्र नभएर पूर्वाधार तथा बजेटको उचित व्यवस्थापन गरी विश्वविद्यालय बनाउनुपर्ने कुरामा जोड दिएका छन् । अध्यक्ष डा.दत्तले विना बजेट र पूर्वाधारको विश्वविद्यालयले शैक्षिक स्तरमा अभिवृद्धि गर्न नसक्ने समेत बताएका छन् ।

आयोगका अध्यक्ष डा.दत्तलाई विश्वविद्यालयका उपकुलपति वैद्यनाथ महतो र रजिस्ट्रार भगवान ठाकुरले विश्वविद्यालयको गतिविधि बारे जानकारी गराउँदै विश्वविद्यालय संग अहिले आफ्नो भवन र जग्गा नरहेको तथा एउटा स्कुलको भवनलाई भाडामा लिएर विश्वविद्यालय संचालन गरिरहेको बताएका छन् । प्रगती विवरणको जानकारी लिएपछि अध्यक्ष डा.दत्तले पदाधिकारीहरूले विना बजेट तथा पूर्वाधार धेरै काम गरेको प्रसंशा गर्दै विश्वविद्यालयलाई देशकै नमुना तथा उत्कृष्ट बनाउन आयोगले समन्वयात्मक भूमिका खेल्ने समेत प्रतिबद्धता व्यक्त गरेका छन् ।

जनमत पार्टीको नगर स्तरीय समिति गठन

आरके श्रीवास्तव
गरूडा,पुस २० गते
रौतहटको गुजरा नगरपालिकामा जनमत पार्टीको नगर स्तरीय समिति गठन भएको छ । नगरपालिकाको वडा नम्बर ७ परसवामा नगर समिति गठनको लागि भेला बोलाइएको थियो । भेला बाट नयाँ तदर्थ समिति गठन भएको छ । कार्यक्रमको प्रमुख अतिथीको रूपमा क्षेत्रिय पर्यवेक्षक इ.कृष्ण कुमार साह लगायत पूर्व जिल्ला अध्यक्ष तथा सांसद प्रत्यासी रामेश्वर राय यादवको विशेष उपस्थिती रहेको थियो । गठित समितिको अध्यक्षमा रामधारी चौधरी,उपाध्यक्षमा उमाशंकर धामी,धिरेन्द्र कुमार यादव, महिला उपाध्यक्षमा

ध्रुवपति देवी,कोषाध्यक्षमा रामशरण साह,सचिवमा लक्ष्मीनारायण चौधरी,सह सचिव बालमिकी चौधरी सहित १७ सदसिय रहेका छन् । सो अवसरमा जनमत पार्टीका नेताकार्यकर्ताहरूको उपस्थिती रहेको थियो । जनमत पार्टीले जिल्लाभरीमा गत मंसिर ४ गते सम्पन्न निर्वाचन केन्द्रित समिक्षा भेला तथा संगठन विस्तार कार्यक्रम जारी राखेको जनमत पार्टीको तर्फ बाट फतुवा बिजयपुरका मेयर प्रत्यासी कृष्णा कुमार साहले जानकारी गराउनु भयो । जनमत पार्टीले बिहिवार कटहरियामा क्षेत्रिय कार्यक्रम राखेको छ भने शुक्रवार पार्टी प्रवेश कार्यक्रम राखेको साहले बताए ।

बुहारीको भाटा प्रहारबाट सासुको मृत्यु

मधेशदृष्टि
सिरहा, पुस २०
सिरहामा बुहारीले भाटा प्रहार गर्दा एक जेष्ठ नागरिकको मृत्यु भएको छ । सिरहाको धनगढीमाई नगरपालिका ६ मोतियाहीकी ४२ वर्षीय चन्दादेवी महतोलेको भाटा प्रहारबाट आफ्नै सासु ७२ वर्षीया दरपी कोईरीको बुधबार विहान मृत्यु भएको हो । घरायसी विवादमा चन्दा देवीले बाँसको भाटा प्रहार गर्दा दरपीको

घटनास्थलमै मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सिरहाका सूचना अधिकारी सुवास बुढाथोकीले जानकारी दिए । घटनाको खबर प्राप्त हुनासाथ ईलाका प्रहरी कार्यालय धनगढीबाट खटिएको प्रहरीले हत्या अभियोगमा बुहारी चन्दा देवीलाई नियन्त्रणमा लिएको छ। घटनाका सम्बन्धमा प्रहरीले थप अनुसन्धान गरिरहेको जनाएको छ ।

शिक्षामा सुधारगर्न नगरपालिका लागि परेको छ : मेयर पोखरेल

मुकेश कुमार यादव
सिरहा, पुस २० ।
विद्यालय शिक्षामा सुधारको लागि नगरपालिकाले समिति बनाएरै काम सुरुगरेको कर्जन्हा नगरपालिकाका प्रमुख भोला प्रसाद पोखरेलले जनाएको छ । मुक्ति नेपालको सहकार्यमा वडा नम्बर ११ को आयोजनामा ‘ वडाका सेवा सुविधा चुस्त, दुरुस्त, जनमुखि तथा प्रभावकारी सेवा प्रवाहका लागि सार्वजनिक सुनवाई’ कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै नगर प्रमुख पोखरेलले विद्यालय शिक्षा सुधार आवश्यक ठानेर नगरले समिति वनाएरै काम अगाडी बढाएको बताए ।

सार्वजनिक सुनवाई कार्यक्रममा उपस्थित सहभागीहरूले सामुदायिक विद्यालयहरूको शैक्षिक अवस्था कमजोर रहेको गुनासो गरेपछि नगर प्रमुख पोखरेलले सार्वजनिक शिक्षामा सुधारको लागि समिति बनाएर काम अगाडी बढाएको बताएका थिए । उनले भने, ‘म आफैले पनि शिक्षाको दुरावस्था देखेको छु, कसरी सुधार गर्न सकिन्छ भन्ने लागेर जनप्रतिनिधी र प्रअहरु सिमिलित समिति गठन भएको छ । समितिले दिएको सुझावको आधारमा शैक्षिक योजना बन्छ ।’

मेयर पोखरेलले शिक्षा र स्वास्थ्यका क्षेत्रमा भएका जानशक्तिलाई ठिक-ठिक ढङ्गले परिचालन गर्न मातहतका शाखाहरूलाई निर्देशन पनि दिए । उनले भने, ‘हामीसँग भएका सबै जनशक्ति सहि ढङ्गले परिचालन होस्, स्वास्थ्यमा औषधी छैन, अपुरो छ, सकिएको छ, भन्ने सुन्न नपरोस् ।’ कतिपय कामहरु दर्शै र निर्वाचनका आचारसीहताका कारण गर्न नसकिएको भन्दै ति कामहरुपनि अव सुरुहुने बताए । धेरै विद्यालयहरूमा खाली रहेका दरबान्दमा शिक्षक नियुक्त गर्नुपर्ने काम निर्वाचन आचारसीहताका कारण रोकिएको बताउँदै मेयर पोखरलले अव चाँडै ती कामहरु सुरु गर्ने बताए । जनमत पार्टीका अशोक साहले विद्यालयको भौतिक पूर्वाधार विकासमात्र प्रगति नभएको बताए । उनले ११ नम्बर वडामा रहेका ३ वटा आधारभुत र एउटा माध्यमिक विद्यालयका प्रअहरूले पूर्वाधार विकासलाई प्रगति विवरणमा प्रस्तुत गरेको प्रति औँल्याउँदै भने, ‘कति नयाँ डेक्स वेन्च थपियो, भवन बने वा विद्यालयका भवनहरु रंगुयाइयो भन्दा पनि कति विद्यार्थी बढे, शैक्षिक गुणस्तरमा कति सुधार आयो भन्ने प्रगति जरुरी छ ।’

विद्यालयले निःशुल्क शिक्षा भनेपनि विभिन्न नाममा रकम असुल्ने गरेको प्रति अभिभावकहरूले दुखेसो पोखेका थिए । आयोजक वडा नम्बर ११ का अध्यक्ष किशमत राईले वडाका कुनैपनि विद्यार्थीले पैसा छैन भनेर पढाइबाट वञ्चित हुनु नपर्ने बताए । उनले भने, ‘मेरो वडाको कुनैपनि विद्यार्थीले पैसा नभएकै कारण १२ कक्षा सम्मको बढाई छोड्नु पर्दैन, न्यून आयभएका विद्यार्थीहरूलाई वडाले पढाईखर्च व्यवस्था गर्छ।’ उनले शिक्षा समाजको विकास मूख्य मेरुदण्ड भएको बताउँदै वडा अध्यक्ष राईले भने, ‘पूर्वाधार विकासको काम पनि हुँदै गर्छ तर वडाबासी शिक्षाबाट वञ्चित हुनुहुँदैन।’ सार्वजनिक सुनवाई कार्यक्रममा मुक्ति नेपालका कार्यकारी निर्देशक श्याम कुमारी साहले सार्वजनिक सरोकारका निकायले चुस्त, दुरुस्त, तथा प्रभावकारी सेवा प्रवाहमा जोड दिनुपर्ने बताए । उनले सार्वजनिक सेवा प्रदायक संस्थाहरु अफ्रै जनमुखि हुन नसकेको बताए । अवका दिनमा सबैले आ-आफ्नो जिम्मेवारी बोधगर्न सके जनताले राहत पाउने बताए । सार्वजनिक सुनवाई कार्यक्रममा वडाले गरेका प्रगति र प्रस्तावित योजनाहरु प्रस्तुत गरेका थिए । सोही क्रममा वडाक्षेत्र भित्र रहेका जनसेवा माध्यमिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक लक्ष्मी राय, जनता आधारभुत विद्यालयका प्रअ अनिता महतो, आधारभुत विद्यालय हटलेटवाका विनोद विश्वकर्मा र आधारभुत विद्यालय बस्तिपुरका अमिता महतोले आ-आफ्नो विद्यालयका प्रगति प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका थिए ।

त्यसैगरी स्वास्थ्य चौकी बगहाका प्रमुख ज्योती महतोले स्वास्थ्य गतिविधि प्रस्तुत गरेका थिए । सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रममा विभिन्न दलका प्रतिनीधि, सामाजिक अगुवा, बुद्धिजिवी तथा सञ्चारकर्मीहरूको उपस्थिति रहेको थियो ।

स्वतन्त्र सांसद किरण साहले गद्दारी गरेको अभियानको समिक्षा भेलाको ठहर

आरके श्रीवास्तव
गरूडा, पुस २०
पूर्व मन्त्री प्रभु साहको नेतृत्वमा गठित स्वतन्त्र उम्मेदवार जिताउ अभियान रौतहटको समिक्षा भेला सम्पन्न भएको छ । भेलामा गत मंसिर ०४ गते सम्पन्न प्रतिनिधी सभा र प्रदेश सभाको चुनाव बारे छलफल गरिएको छ । समिक्षा भेलाले रौतहट क्षेत्र नम्बर २ बाट स्वतन्त्र रुपमा निर्वाचित प्रतिनिधी सभा सदस्य किरण साहले गद्दारी गरेको निषकर्ष निकाल्दै आक्रोश व्यक्त गरिएको जिल्ला संयोजक त्रिभुवन साहले बताएका छन् । स्वतन्त्र उम्मेदवार जिताउ अभियानको प्रभावले सांसद साह चुनाव जितेपनि अहिले आएर धोखा दिनु निन्दनिय कार्य भएको

उनले बताए । जिल्लाको बैद्धिमाइ नगरपालिकाको बंकुलमा क्षेत्र नम्बर २ को चुनावी समिक्षा भेला बोलाइएको थियो । सो भेलाको अध्यक्षता पूर्व वार्ड अध्यक्ष रामबाबु कुशवाहाले गरेका थिए भने प्रमुख अतिथीको रुपमा स्वतन्त्र उम्मेदवार जिताउ अभियानका जिल्ला संयोजक त्रिभुवन साह अमर रहेका थिए । कार्यक्रमको विशिष्ट अतिथीको रुपमा देवाही गोनाही नगरपालिकाका पूर्व नगर प्रमुख धर्मेन्द्र पटेल रहेका थिए । सो समिक्षा भेलामा पूर्व वार्ड अध्यक्ष श्रीभगवान पटेल,अनिल भा,उपमेयर प्रत्यासी फुलबदन देवी सहित स्वतन्त्र उम्मेदवार जिताउ अभियानका नेता कार्यकर्ताहरूको उपस्थिती रहेको थियो ।

मटिहानी नगरपालिकाद्वारा एकीकृत सेवा शुरु

मधेशदृष्टि
महोत्तरी, २० पुस । महोत्तरी जिल्लाको मटिहानी नगरपालिकाले पालिका र वडाहरूबाट प्रदान गर्ने सम्पूर्ण सेवाहरु जनताको घरदैलोमै पुर्याउने उद्देश्यले एकीकृत युम्ती सेवाको शुरुवात गरेको छ । सो सेवाको बुधवार वडा नम्बर १ को धिनपुरमा एक कार्यक्रम बीच महोत्तरी क्षेत्र नं. ३ (क)का प्रदेश सभा सदस्य अभिराम शर्मा र मटिहानी नगरपालिका नगर प्रमुख हरि प्रसाद मण्डलले संयुक्त रुपमा उद्घाटन गरेका छन् । सो अवसरमा प्रदेशसभा सदस्य शर्माले जनताको घरदैलोमा सर कारको सेवा पुनु आवश्यक रहे को भने । त्यसैगरी मटिहानी नगरपालिका प्रमुख हरि प्रसाद

मण्डलले वडा र बालिकाको सेवा एकीकृत रुपमा जनतासामु पुर्याउने उद्देश्यले यो कार्यक्रम आयोजना गरिएको भने । कार्यक्रममा मटिहानी नगर पालिकाका नगर उपप्रमुख मंजु देवी साह, वडा नं. १ का वडा अध्यक्ष शिवशंकर कुमार राय, नाजिर राईन, कलीम अंसारी, रितेश साह, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत चन्द्रशेखर शर्मा, यो जना अधिकृत राजेश शर्मा, स्वास्थ्य शाखा प्रमुख पवन मण्डल, शिक्षा संयोजक चन्देश्वर साह,सम्पूर्ण शाखाका शाखा प्रमुखहरु लगायतका सहभागी रहे का थिए । पुस २० गते देखि प्रारम्भ भएको सो सेवा नगरका ९ वटै वडाहरूमा सञ्चालन गरिने कुरा

नगरपालिकाको कार्यालयले जनाएको छ । युम्ती शिविरबाट योजना सम्बन्धि अभिमुखीकरण, यो जना समझौता, व्यवसाय दर्ता तथा नविकरण, जेष्ठ नागरिक परिचयपत्र वितरण, अपाङ्गता परिचयपत्रको लागि दरखास्त संकलन, निःशुल्क स्वास्थ्य परीक्षण तथा औषधी वितरण,माटो परीक्षण (कृषि कार्यका लागि) कृषि मीटर सिफारिस तथा तरकारीको मिनी किट वितरण, गोबर र गर्भ परीक्षण, पशुपंक्षी सम्बन्धी परामर्श तथा औषधी वितरण, राजस्व असुली, गरिब परिचयपत्र वितरण, वडाबाट प्रवाह हुने व्यक्तिगत घटना दर्ता लगायतका सम्पूर्ण सेवाहरु दिइनेछ ।

सम्पादकीय जसपाको अलमल

उपेन्द्र यादव नेतृत्वको जनता समाजवादी पार्टी(जसपा)ले सरकारमा सहभागि हुने वा सरकार बाहिरै बस्ने टुंगो लगा(उन सकेको छैन ।पार्टी अध्यक्ष उपेन्द्र यादव सप्तरी २ बाट नराम्रोसँग पराजित बन्नु र पार्टीको हैसियत खुम्चदै जानुले पार्टी पङ्तीमा निराशा छाएको देखिन्छ भने नेतृत्व पङ्ती ‘सम्मानजनक शक्ति बाँफाँड’ राजनीतिक मागमा अलमलि(एको छ । हालै सम्पन्न पार्टीको राजनीतिक समुहको बैठक पछि आएको सम्मानजनक शक्ति बाँडफाँडको अवधारणा अन्त्यौलग्रस्त राजनीतिको उपज हो। राजनीतिक समुहमा अर्(धकांश सदस्यहरूले सरकारमा सहभागि हुने धारणा राखेपछि ‘सम्मानजनक शक्ति बाँडफाँड’को सूत्र प्रतिपादन गरिएको भएपनि कस्तो राजनीतिक शक्ति बाँडफाँड स्प्ट हुन सकेको छैन र पार्टीको आधिकारिक नेतृत्वले कार्यकर्तालाई बुझाउने आवश्यकता ठानेका छैनन् । ।सम्मानजनक शक्ति बाँडफाँड भए सरकारमा जाने नभएपनि सरकारलाई समर्थन गर्ने नीति लिएको जसपाले सार्वजनिक खपतका निमित न्यूनतम एजेण्डा सम्बोधन हुनुपर्ने मुद्धा पनि अधि सारेको छ । पार्टी अध्यक्ष उपेन्द्रले अख्तिरगए गर्दै आएको राजनीतिको १५ वर्ष यताको विश्लेषण गर्नेहरु यादवले सत्ता बाहिर बस्न(नसक्ने परिचय कमाका छन् र जुनसुकै अवस्थामा पार्टी राजनीतिको शीर्षमा आफैलाई राख्दै आएका छन् । सत्ता बिना पानी बिनाको माछाको हैसियतमा उपेन्द्र छटपटिने भएकोले अहिले जसपा उनकै कारण अनिर्णयको बन्दि बनेको देखिदैछ । सरकारलाई जुनसुकै अवस्थामा भएपनि समर्थन गर्ने उनको नीति राजनीतिक आग्रहबाट निर्देशित भएको चर्चा गरिदैछ ।राजनीतिक वृतमा यादव जसरी भएपनि संघीय संसदमा आफ्नो उपस्थिति चाहन्छन् । यसै प्रयोजनका निमित ‘सम्मानजनक शक्ति बाँडफाँड’ सूत्र अगाडि सारिएको हो । राजनीतिक वृतमा चर्चा भए अनुसार, यादव उपराष्ट्रपति पद माग्दैछन् । यदी सत्ता गठबन्धनले त्यो पद दिएको अवस्थामा अहिले प्रतिनिधिसभामा विजयी भएका सांसदह(रूलाई उपराष्ट्रपति पदमा आसिन बनाउने र ती सांसदको रि्त स्थानमा हुने उपनिर्वाचनबाट आफू निर्वाचित भएर आउने रणनीति अन्तर्गत गृहकार्य पनि भएको बुफिन्छ । जसपाका जानकारहरूका अनुसार, यसबारे सप्तरी १ बाट निर्वाचित नबलकिशोर साहसँग प्रारम्भिक कुराकानी भएका छन् । त्यस्तै बारा २ बाट निर्वाचित रामसहाय यादवसँग पनि कुराकानी भएका छन् । अध्यक्षका लागि ‘कुर्वानी’ दिन तयार साह र यादवको उदारताका पछाडि उपराष्ट्रपति पदको आकर्षण हो । यहाँ हेक्का राख्नुपर्ने महत्वपूर्ण कुरा के हो भने राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति बन्न सांसद भैराख्नु पर्दैन । जुनसुकै नेपाली नागरिक राष्ट्रपति उपराष्ट्रपति पदको उम्मेदवार बन्नसक्छन् ।राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपतिको चुनावको मतदाता भने संघीय र प्रदेश सांसद हुन् । भैरेहका सांसदलाई राजिनामा गराउने, उपनिर्वाचन गराउने उल्भन्नमा फर्नु भन्दा उपराष्ट्रपतिको भाग जसपाले पाएमा जसपाका कुनै शुभचिन्तकलाई त्यो पदमा आसिन गराउन सकिन्छ ।

उपेन्द्र प्रत्यक्ष निर्वाचनबाट संभव नभए राष्ट्रियसभाको सदस्य मनोनित भएर भएपनि सांसद बन्ने धुनमा छन् । आफ्नो सांसद बन्ने चाहना पुरा हुने सुनिश्चित नभएकोले नै उनले पार्टीका अन्य पदहरूबारे निर्णय नगरेका हुन् । अन्य सबै पार्टीहरूको मधेश प्रदेश संसदीय दलको नेता चयन गरिसक्दा पनि जसपाले कुनै निर्णय गरेको छैन । मधेश प्रदेश संसदीय दल नेताका आकाक्षीहरूबीच सहमतिको नाममा अध्यक्षले टिको लगाउने चर्चा चलेकै छ ।तर,टिको लगाउन बिलम्ब किन ? उत्तर उपेन्द्रसँग मात्र छ । उपेन्द्रको स्वाथैपरक राजनीतिको परिणाम उनी कुनै हिसावले सांसद हुनसक्छन् । तर, यता पार्टी पङ्तीमा भने उनको सत्ता राजनीतिले कुनै उत्साह ल्याएको देखिदैन ।निम्सरो भएर सत्तामा सहभागि हुनुभन्दा ओजिलो प्रतिपक्षीय भूमिका पनि संसदीय राजनी(तमा प्रभावकारी मानिन्छ ।पार्टीमा आवद्ध ठूलो जमातलाई आफ्नो निजी स्वार्थका निमित बन्धक बनाउँन मिल्दैन ।

नेपालका सार्वजनिक नीतिहरू किन प्रभावकारी हुन सकेनन् ?

- डा. विष्णु राज उप्रेती

मैले नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानको नेतृत्व सहालेको लगभग पौने तीन वर्षको अवधिमा हाम्रो सार्वजनिक नीति निर्माणको अभ्यास, नीति कार्यान्वयनको अवस्था र त्यसको प्रभावकारिताको बारेमा प्राय सबै सम्बन्धित संस्थाहरूसँग छलफल, बहस र सहकार्य गर्ने अवसर पाएँ ।

सार्वजनिक नीतिहरू राष्ट्रको हित र सार्वजनिक सेवा प्रवाहसँग सम्बन्धित हुन्छन् र यिनीहरूको सफल र प्रभावकारी कार्यान्(वयन आजको आवश्यकता हो भन्नेमा कसैको दुई मत पाइन्न । हाम्रा सार्वजनिक नीतिहरू सेवाग्राही र सरोकारवालाहरूको अपेक्षाअनुसार प्रभावकारी हुन सकेका छैनन् भन्ने बारेमा पनि आम सरोकारवालाहरूबिच मतैक्य नै छ ।

सार्वजनिक नीतिको प्रभावकारिताका लागि तथ्य-आधारित, अन्वेषणात्मक नीति निर्माण अपरिहार्य छ भन्नेमा पनि कतै वि(मति पाइन्न । तैपनि सार्वजनिक नीतिहरू प्रभावकारी हुननसकेको जनगुनासो बढिरहेको छ । यही पृष्ठभूमिमा प्रतिष्ठानको टोलीले सार्वजनिक नीति प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन हुननसक्नुका कारणहरू पहिचानका लागि अनुसन्धान गरेको थियो। करिब तीन दर्जन सार्वजनिक नीतिहरूको अध्ययन तथा समीक्षा, त्यति नै सार्वजनिक नीति संवाद, सम्बन्धित सरोकारवालाहरूसँगको बहस तथा प्रतिष्ठान र प्रतिष्ठानभन्दा बाहिरका विज्ञहरू, पूर्व प्रशासकहरू, नेपाल सरकारका वरिष्ठ अधिकारीहरू र केही राजनीतिज्ञहरूसँगको छलफल तथा अन्तरक्रियाहरू र सन्दर्भ सामग्री समीक्षाका आधारमा पहिचान गरिएका सार्वजनिक नीति प्रभावकारी हुननसक्नुका प्रमुख अन्तर्सम्बन्धित कारणहरूलाई यहाँ चर्चा गर्न सान्दर्भिक ठान्दछु ।

१. अनुसन्धानका आधारमा नीति निर्माण गर्ने परिपाटी नहुनु

नेपालको परिवेशमा अनुसन्धान नीति निर्माणको अभिन्न अङ्ग बा(नसकेको छैन । विकसित देशहरूमा नीति बन्ने विषयको व्यापकता र गाम्भीर्यको आधारमा वर्षौंसम्मको अध्ययनपछि मात्र सार्वजनिक नीति बन्ने गरेको पाइन्छ । सार्वजनिक नीतिले तत्कालको विषयलाई मात्र सम्बोधन नगरी भविष्यको परिदृश्य र नीति कार्यान्वयनका पूर्व सर्तहरूसमेत अनुसन्धानको आधारमा प्रक्षेपण गर्नपर्ने हुन्छ। अनुसन्धानले सार्वजनिक नीति तर्जुमाको लागि प्रमाण जुटाउँछ भने प्रमाणमा आधारित सार्वजनिक नीति कार्यान्वयन योग्य हुन्छ । सार्वजनिक नीतिको प्रभावकारी कार्यान्वयनले मात्रै अपेक्षित परिणाम दिनुका साथै यसको सकारात्मक प्रभाव देख्न सकिन्छ । उदाहरणको लागि राष्ट्रिय कृषि नीति बनाउँदा यो नीतिसँग अन्य कुन-कुन नीतिहरू सम्बन्धित (बाफिने वा सरोकार राख्ने) छन्, कुन कानुन आकर्षित हुन्छन् (अवरोधक, सहयोगी, तटस्थ), यो नीति सम्बन्धी नेपालले स्वीकार गरेका अन्तर्राष्ट्रिय दायित्व के के छन्, नीति कार्यान्वयनका लागि आवश्यक पर्ने संस्थागत संरचना, जन(शक्ति तथा आर्थिक श्रोतको अवस्था के छ र कसरी सुनिश्चित गर्न सकिन्छ, नीति कार्यान्वयनमा आउनसक्ने सम्भाव्य अवरोधहरू के हुन सक्छन् जस्ता अन्तर्सम्बन्धित सवालहरू बारे गहिरो अनुसन्धान गरी नीति बनाएपछि मात्र त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुनसक्छ । अनुसन्धान नगरी नीति बनाउँदा नीति कार्यान्वयनमै जान नसक्ने, आंशिक कार्यान्वयनमा गए पनि अपेक्षित परिणाम दिननसक्ने र कतिपय अवस्थामा विपरीत परिणामसमेत आउनसक्ने सम्भावना रहन्छ ।

२.सार्वजनिक नीति निर्माणमा सरोकारवाला तथा जनप्रतिनिधिको अर्थपूर्ण सहभागिता नहुनु

नेपालमा मन्त्रालयहरूको आवश्यकताको आधारमा मन्त्रालयकै कर्मचारी वा बाहिरी परामर्शदातामार्फत सार्वजनिक नीति बना(उने अभ्यास व्यापक रहेको पाइयो। नीतिको मस्यौदामाथि सरोकारवालाहरूबिच छलफलका लागि एक दुई बैठक गर्ने र

त्यसैको आधारमा तयार भएको मस्यौदालाई मन्त्रिपरिषद्बाट अनुमोदन गराई नीति घोषणा गर्ने गरेको पाइयो। सार्वजनिक नीति निर्माण प्रक्रियाका विभिन्न चरणहरूमा जनप्रतिनिधिहरू (मन्त्री, सांसद र अन्य सम्बन्धित जनप्रतिनिधिहरू) र सरोकारवालाहरूको लगातार र अर्थपूर्ण सहभागिता अनिवार्य हुनुपर्ने सवाललाई पर्याप्त ध्यान दिइएको पाइएन । त्यसबारेमा स्वयम् जनप्रतिनिधिहरूले पनि चासो राखेको पाइएन । परिणामतः सार्वजनिक नीतिहरू अपेक्षित रूपमा प्रभावकारी हुनसकिरहेका छैनन् । सार्वजनिक नीति निर्माणमा सरोकारवाला तथा जनप्रतिनिधिको अर्थपूर्ण सहभागिता नहुँदा ती नीतिप्रति उनीहरूको स्वामित्व र अपनत्व रहने सम्भावना कम हुन्छ ।

३. नीति र कानुनका बिचमा तादात्म्य नहुनु

सार्वजनिक नीतिको दायरा बृहत हुने र यसले विशिष्ट दृष्टिकोण बोक्ने हुँदा यसको कार्यान्वयनका लागि आवश्यक पर्ने पूर्वसर्त मध्ये कानुन एक हो (जनशक्ति, संस्थागत संरचना, बजेट अन्य सर्त हुन्) । कानुनले नीति कार्यान्वयनलाई सहजीकरण र नियमन गर्दछ । ऐन, कानुन, कार्यविधि, नियमावली सबै नीतिका अभिन्न अङ्ग हुन्। तर, कार्यपालिकाले नीति बनाउने र व्यवस्थापिकाले कानुन बनाउने अभ्यास रहेको र यी दुईबीच तादात्म्य नभएकाले नीति प्रभावकारी भएको पाइएन । नीति बनेपछि मात्रै त्यसको कार्यान्वयनको लागि आवश्यक ऐन बन्नुपर्नेमा त्यस्तो भएको देखिएन । कानुन र नीतिका बीचमा तादात्म्य नहुँदा नीति कार्यान्वयन प्रभावकारी नहुने वा नीति कार्यान्वयनमा जाने नसक्ने अवस्थामेत सिर्जना हुनेरेहेछ ।

४. नीतिप्रति न्यून जनचासो रहनु

सार्वजनिक नीति सबैको साभ्ता चासोको विषय हो । हरेक नीतिले व्यक्ति, समाज र समग्रमा राष्ट्रकै हितलाई सर्वोपरि राखेको हुन्छ । तर यस्ता नीतिप्रति सरोकारवालाहरू बेखबर हुँदा नीति निर्माता र कार्यान्वयन गर्नेहरू कम जबाफदेही हुने देखियो। नीतिले आफू नो सरोकार सम्बोधन गरेको छ वा छैन, यसको कार्यान्वयनको अवस्था कस्तो छ, नीतिले आम सरोकारलाई सम्बोधन गर्छ वा गर्दैन, नीति कार्यान्वयनका लागि राज्यले स्रोतको व्यवस्थापन गरेको छ वा छैन भन्ने सवालमा जनचासो बढेमा मात्र नीति कार्यान्वयनमा सकारात्मक दबाब सिर्जना हुन्छ । जनताको स्वामित्व र अपनत्व नभएको सार्वजनिक नीति कार्यान्वयनमा पनि फितलो हुने पाइयो।

५. अन्तर-मन्त्रालय समन्वयको अभाव

नीति निर्माणका क्रममा अन्तर्मन्त्रालय तथा अर्न्तनिकायगत बहस, छलफल र सहकार्य नहुँदा ती निकायहरूको भूमिका तथा क्षेत्रा(धकार बाफिने र कतिपय अवस्थामा त टकरावको अवस्थामेत सुजना भएको पाइयो। यस किसिमको टकरावका कारण समन्वयको लागि सम्बन्धित नीतिमै राखिएका प्रावधान अनुसारका संरचनाह(रूले पनि प्रभावकारी काम गर्ननसकी नीतिहरूको प्रभावकारी कार्यान्वयन नहुने अवस्था रहेको पाइयो।

६. अर्न्तनीति समन्वयको अभाव

सार्वजनिक नीति बहु-आयामिक प्रकृतिको हुन्छ । कुनै एउटा विषय तथा क्षेत्रको नीति अन्य विषयसँग प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित हुन्छ । उदाहरणको लागि, कृषि नीतिको सम्बन्ध उद्योग, सिँचाइ, वन, भूमि व्यवस्था, भौतिक पूर्वाधारलगायतका अन्य धेरै नीतिहरूसँग हुन्छ । निर्माणाधीन नीति अन्य कुन कुन नीतिहरूसँग बाफिन्छ वा यसलाई कसरी अन्तर्सम्बन्धित बनाउन सकिन्छ भन्ने ख्याल नगरी बनाइएका कारण नीतिको कार्यान्वयनमा कठिनाइ आएको देखियो।

७. कानुन र स्रोत सुनिश्चितताको अभाव

केही नीतिहरू मौजुदा कानुन र प्रणालीबाटै कार्यान्वयनमा जाने खालका हुन्छन्। तर, दीर्घकालीन प्रभाव पार्ने, संरचनात्मक, मात्रात्मक र गुणात्मक रूपान्तरण ल्याउने खालका नीति कार्यान्वयनका केही पूर्व सर्तहरू हुन्छन्। ऐन तथा कानून, जनशक्ति, वित्तीय स्रोत, पू(र्वाधार, उपकरण तथा प्रविधि, सङ्गठनात्मक संरचनलगायतका पूर्व सर्तहरूको सुनिश्चितता नभएका नीतिहरू प्रभावकारी रूपमा कार्यान्(वयनमा जान सक्दैनन् । तसर्थ, कतिपय नीतिहरू नीति निर्माणकै क्रममा नीति कार्यान्वयनको लागि आवश्यक स्रोतको सुनिश्चितता नगरिएका कारण प्रभावकारी हुन नसकेको देखियो।

८. कर्मचारीको बारम्बार सरुवा हुनु

स्थिर कर्मचारी प्रशासन प्रणाली प्रभावकारी नीति कार्यान्(वयनको अर्को एउटा महत्वपूर्ण सर्त हो। तर, नेपालमा प्रणालीगत अस्थिरताका कारण नीति कार्यान्वयनमा जिम्मेवार अधिकारीहरूको बारम्बार सरुवा हुने अभ्यास रहको छ । छिटो-छिटो कर्मचारी सरुवा गर्ने परिपाटीले जबाफदेहिता लिननपर्ने मनोविज्ञानको सिर्जना हुने र नीति कार्यान्वयनमा नकारात्मक असर पर्ने गरेको पाइयो।

९. जवाफदेहिताको अभाव

जवाफदेहिताले कार्यसम्पादनको स्तर वृद्धि गर्छ र कर्तव्य बोध गराउँछ । जवाफदेहिताको अभावमा नीति कार्यान्वयन गर्ने व्यक्ति तथा निकाय कर्तव्यच्युत हुँदै जान्छन्। ऐन तथा कानुन कार्यान्(वयन नभएको खण्डमा जिम्मेवार व्यक्ति तथा निकाय कानुनी रूपमै जबाफदेही हुनुपर्ने हुन्छ । यद्यपि, सार्वजनिक नीति कार्यान्वयन नहुँदा, नगर्दा वा कार्यान्वयनमा आलटाल गर्दा जिम्मेवार व्यक्ति तथा निकायलाई जबाफदेही बनाउने प्रणालीको विकास नभएकोले सार्वजनिक नीति कार्यान्वयनको सवालमा सम्बद्ध व्यक्ति तथा निकाय पूर्ण जबाफदेही भएको पाइएन ।

१०.नियमित अनुगमन, मूल्याङ्कन र समीक्षाको अभाव

समाज गतिशील हुन्छ । गतिशील समाज र परिवेश तथा सो परिवेशमा सिर्जना हुने समस्याहरूले गतिशील नीतिको माग गर्दछन्। त्यस कारण, सार्वजनिक नीतिहरू पनि परिवर्तित सन्दर्भमा गतिशील हुन आवश्यक छ । तर, नीति कार्यान्वयनको नियमित र व्यवस्थित रूपमा अनुगमन, मूल्याङ्कन र समीक्षा गरी आवश्यकताको आधारमा नीति संशोधन गर्ने, अनावश्यक देखिएका नीतिहरू खारजी गर्ने , आवश्यकताको आधारमा नयाँ नीति निर्माण गर्ने प्रणालीको विकास हुन सकेको छैन । परिणामतः कतिपय मौजुदा सार्वजनिक नीतिहरू समयसापेक्ष नभएका, धेरै पुराना र असान्दर्भिकसमेत भएको पाइयो । साथै, सार्वजनिक नीति अफ्न पनि जनसरोकार र आम चासोको विषय बन्न नसक्नु र सार्वजनिक नीति तर्जुमा प्रक्रिया सही नहुनु पनि नीति प्रभावकारी नहुनुका कारणहरू रहेछन् ।

सार्वजनिक नीति प्रभावकारी बनाउन चाल्नुपर्ने कदम

केही सकारात्मक सुरुआत विगत दुई-तीन वर्षयता नीति नवप्र(वर्तन र रूपान्तरणका दिशामा केही सकारात्मक पहलहरू सुरु भएका छन् । तथ्य र प्रमाणमा आधारित नीति निर्माणमा नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्न विशिष्टीकृत कार्यादेशसहित गठन गरिएको नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठान नीति संवाद, नीति समीक्षा तथा नीति अनुसन्धानमार्फत नीति नवप्रवर्तनका लागि मन्त्रालयहरू, प्राज्ञिक संस्था र विश्वविद्यालयहरू, अनुसन्धान संस्थाहरू, विज्ञहरू र अन्य सरोकारवालाहरूसँग नीतिगत सवालमा सहकार्यमा सक्रिय रहेकोले यसका सकारात्मक प्रभावहरू देखिँदै छन् ।

नीति अध्ययन र अनुसन्धान शैक्षिक प्रणालीका अङ्ग बन्न थालेका छन् । काठमाडौँ विश्वविद्यालयलाई नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानले प्रदान गरेको नीति सम्मानको परिणामबाट उसले नीतिगत महत्(वका विषयमा शैक्षिक अनुसन्धान गर्नगराउन स्थापित अक्षय कोष यसको एउटा उदाहरण हो । नेपाल सरकारका राजपत्राङ्कित द्वितीय श्रेणीका अधिकृत कर्मचारीहरूका लागि नेपाल प्रशासनिक प्रशिक्षण प्रतिष्ठानले सञ्चालनमा ल्याएको ‘अन्वेषणात्मक सार्वजनिक नी(तः प्रमाणको प्रयोग’ तालिम अर्को उदाहरण हो । नेपाल सरकारका मन्त्रालयहरूमा नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानले तयार गरेको नीति तर्जुमा मार्गदर्शन प्रयोगमा आउन थालेको छ । प्रतिनिधिसभाको संघीय संसद् सचिवालय र नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानबीच प्रमाणमा आधारित नीति निर्माणका लागि कार्यक्रम सहकार्यको सुरुआत भएको छ । निजी क्षेत्रले पनि आफ्ना नीतिगत कठिनाइबारे प्रतिष्ठानलाई जानकारी गराउने र सहजीकरणको लागि अनुरोध गर्नेगरेको छ । यी सबै प्रक्रिया र घटनाक्रमहरूले नीति निर्माण प्रक्रियाको रूपान्तरणका लागि तीव्र रूपमा जनचासो विस्तार भइरहेको सङ्केत गर्छन् । माथि चर्चा गरिएका नीति प्रभावकारी हुन नसक्नुका कारणहरूलाई सम्बोधन गर्नसके चाँडोभन्दा चाँडो नीति प्रभावकारिताप्राप्तिको जनचासो र अपेक्षा पूरा हुने कुरामा म विश्वस्त छु ।

(उप्रेती, सरकारी थिङ्कटयाङ्क, नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानका कार्यकारी अध्यक्ष हुन् । लेखको प्रस्तुत अंश, प्रतिष्ठानको वार्षिक प्रतिवेदन २०७८/७९बाट लिइएको हो ।)

फिचर सूचनादातालाई संरक्षण गर्ने ऐतिहासिक निर्णय

अमृत क्याम्पसका सहायक क्याम्पस प्रमुख रविन्द्र सिंह महतले क्याम्पसमा भइरहेको बेथिति र अनियमितता बारेमा सूचना दिई क्याम्पसमा सुधार गर्न प्रयास गरे वापत भएको कारवाही राष्ट्रिय सूचना आयोगले बदर गरिदिएको छ।

सूचनाको हकसम्बन्धी ऐन, २०६४ को दफा २९ मा भएको सूचनादाताको संरक्षणसम्बन्(धी विशेष व्यवस्था अनुसार आयोगले यो निर्णय गरेको हो। उक्त दफामा सार्वजनिक निकायमा कार्यरत कर्मचारीले सार्वजनिक निकायमा भएको वा भइरहेको वा हुनसक्ने भ्रष्टाचार, अनियमितता र प्रचलित का(नूनबमोजिम अपराध मानिने कुनै कार्यको सूचना दिनु पर्ने दायित्व रहेको छ। सहायक क्याम्पस प्रमुख महतले सोही कर्तव्य पुरा गर्दा उहाँमाथि क्याम्पस प्रमुखले प्रतिशोध राखेर कारबाही गर्नभएको थियो।

सूचना आयोगका अनुसार , नुवाकोट जिल्ला, पञ्चकन्या गाउपालिका.- २ निवासी महतबाट सार्वजनिक सञ्चार माध्यममा क्याम्पसमा भइरहेको अर्(

नयमिततासँग सम्बन्धित सूचना सार्वजनिक गरेको अभियोगमा विज्ञान तथा प्रविधि अध्ययन संस्थान, अमृत क्याम्पसले आप(ठूलाई सहायक क्याम्पस प्रमुखको जिम्मेवारीबाट हटाई निलम्बन गरेको हुँदा निलम्बनमा राख्ने भनी गरेको एवम् कारबाहीको सम्पूर्ण निर्णय बदर गरी सूचनाको हकसम्बन्धी ऐन, २०६४ को दफा (२९) को उपदफा (४) बमोजिम सूचनादाताको संरक्षण गर्न तथा उपदफा (५) बमोजिम आफ्नो जिम्मेवारीमा यथावत कार्य गर्ने गरी साविककै जिम्मेवारी र सेवासुविधा समेत उपलब्ध गराई क्षतिपूर्तिसमेत भराई पाऊँ भनी आयोगमा मिति असोज ६ गते उजुरी गरिएको थियो।

सूचनाको हकसम्बन्धी ऐन, २०६४ को दफा २९ को उपदफा (१) मा सार्वजनिक निकायमा भएको वा भइरहेको वा हुनसक्ने भ्रष्टाचार, अनियमितता र प्रचलित का(नून बमोजिम अपराध मानिने कुनै कार्यको

सूचना दिनु सम्बन्धित सार्वजनिक निकायका कर्मचारीको दायित्व हुनेछ र उपदफा (३) मा उपदफा (१) बमोजिम सूचना दिएको कारणले त्यस्तो सूचनादातालाई पदबाट मुक्त गर्न वा कुनै किसिमको कानूनी दायित्व बहन गराउने गरी सजाय गरिने वा हानि(नोक्सानी पुर्याउन पाइने छैन भन्ने व्यवस्था छ। सोही अनुसार आयोगले महतलाई न्याय गरेको हो।

उक्त विषयमा आयोगले उजुरीकर्ताको

निवेदन, विपक्षीको लिखित जवाफ, उजुरीकर्ताको थप निवेदन, प्रचलित का(नून र प्राप्त प्रमाण कागजातको आधारमा विश्लेषण गरी उजुरीकर्ता सहायक क्याम्पस प्रमुख महतले क्याम्पसमा भइरहेको बेथिति र अनियमितता बारेमा सूचना दिई क्याम्पसमा सुधार गर्न खोजेको प्राप्त कागजातहरूबाट पुष्टि भएको बताएको छ।यस्तो कार्यलाई निरुत्साहित हैन प्रोत्साहित गरिनु सबैको कर्तव्य हुन आउँछ ,आयोगले भनेको छ।

आयोगको आदेशमा भनिएको छ, सूचना दिएबापत निलम्बन हुनु तथा सहायक क्याम्पस प्रमुखको पद नै खोसिनु कानून विपरित हो भन्ने स्पष्ट देखिन्छ। पछिल्लो अवधिमा निजको निलम्बन फुकुवा भएको र सहायक क्याम्पस प्रमुख पदमा पुनर्वहाली भएको भएपनि क्याम्पस प्रशासनले निलम्बन अवधिको पाउने सुविधा कटौति गरेकाले यस्तो कार्य सूचनाको हकसम्बन्धी ऐन, २०६४ को दफा २ ९ को उपदफा (३) विपरित हुन जान्छ ।उजुरीकर्ता सहायक क्याम्पस प्रमुख रविन्द्र सिंह महतले निलम्बन अवधिको कानून बमोजिम पाउने सुविधा कटौति लगायत अन्य कारवाही नगर्न नगराउन अमृत क्याम्पस, काठमाडौँका कार्यालय प्रमुखको नाममा सूचनाको हकसम्बन्धी ऐन, २०६४ को दफा २९ को उपदफा (५) बमोजिम आयोगबाट पुस ४ मा आदेश भएको छ।

यसबाट सार्वजनिक निकायहरूमा हुने भ्रष्टाचार, अनियमितता रोक्न महत् हुनेगरी

यसरी सूचना दिने कर्मचारीमाथि सार्वजनिक निकायबाट हुनसक्ने कारबाहीबाट संरक्षण गर्न सूचनाको हकसम्बन्धी ऐन को व्य(वस्थाको सकारात्मक प्रयोग भएको छ ।सूचनाको हक सम्बन्धी ऐनले सार्वजनिक निकायमा भएको वा भइरहेको वा हुनसक्ने भ्रष्टाचार, अनियमितता र प्रचलित का(नून बमोजिम अपराध मानिने कुनै कार्यको सूचना दिनु सम्बन्धित सार्वजनिक निकायका कर्मचारीको दायित्व हुने र सूचना दिएको कारणले त्यस्तो सूचनादातालाई पदबाट मुक्त गर्न वा कुनै किसिमको का(नूनी दायित्व बहन गराउने गरी सजाय गरिने वा हानी नोक्सानी पुर्याउन पाइने छैन भन्ने व्यवस्था पहिलो पटक प्रयोग भएको हो। यसबाट सार्वजनिक निकायका कर्मचारीलाई सार्वजनिक निकायमा भएको वा भइरहेको वा हुनसक्ने भ्रष्टाचार, अर्(नयमितता र प्रचलित कानून बमोजिम अपराध मानिने कुनै कार्यको सूचना दिन प्रोत्साहित गर्ने विश्वास आयोगले गरेको जनाइएको छ ।

श्रोतः आइएसएस- स्वतन्त्र समाचार

प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' बुधबार सिंहदरबारस्थित प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालयको नयाँ भवनमा रहेका विभिन्न संरचना अवलोकन गर्नु भएपछि भवनको छतबाट सिंहदरबार भित्रका अन्य भवनहरूको संरचनाबारे प्रम दाहाललाई जानकारी गराउँदै मुख्य सचिव शङ्करदास बैरागी ।

तस्विर : प्रदीपराज वन्त/रासस

पढ्न उत्साहित हुंदैछन् दलित बालबालिका

लहान, २० पुस
बिहान सबैरे उठ्नु, ०७ देखि ०९ बजेसम्म हुने ‘ट्युसन क्लास’ भ्याउनु, फेरि १० नबन्दै विद्यालय पुनु । सिरहाको ईटाटार स्थित तेनुवापटी आधारभूत विद्यालय कक्षा ४ मा अध्ययनरत छात्रा राधनाकुमारी सदायको दिनचर्या दुई वर्षदेखि यस्तै छ । केही समय पहिले पढ्न र स्कूल जानुपर्छ भनेपछि भर्कौं मान्ने छोरी राधनामा आएको परिवर्तन देखेर दङ्ग छन उनका बुबा भरोसी र आमा निलमदेवी । राधनाका बुबाआमा मात्रै होइन, पढाइप्रतिको लगाव र विद्यालयमा नियमित आउने उत्साह देखेर दङ्ग छन विद्यालयका प्रधानाध्यापक रतनदेव सिंह पनि । यस्तै परिवर्तन आएको छतेनुवापटी आधार भूत विद्यालयमा कक्षा ६ मा अध्ययनरत निखलेसकुमार सदाय र विष्णुकुमार सदायमा पनि । उनीहरू दुवै जना स्कूल जान औपिध मन गर्छन् अचेल । राधना, निखलेस र विष्णुलाई मात्रै होइन, सिरहाका चारवटा वस्तीका करिब १५३ विद्यार्थीमा यस्तै परिवर्तन आएको छ । तर यस्तो परिवर्तन भने त्यसै आएको होइन ।

दलित बस्तीका यी बालबालिकालाई रमाइलो मानेर स्कूल जाने र ट्युसन पढ्ने वातावरण बनाई दिएको हो, दलित जनकल्यान युवा क्लब, लहानले । विविध समस्याका कारण विद्यालय जान र पढ्न खासै रुची नगर्ने दलित समुदायका बालबालिकालाई ‘फ्रिडम फण्ड’को आर्थिक सहयोगमा पठनपाठनदेखि आवश्यक शैक्षिक सामग्री सहयोग गर्न थालेपछिपरिवर्तन देखिन थालेको क्लबका अध्यक्ष उमेशकुमार बिसङ्कले जानकारी दिए । कमजोर आर्थिक अवस्थाका कारण आवश्यक शैक्षिक सामग्री र अतिरिक्त कक्षा ट्युसन पढ्न नपाउँदा विद्यालय जान रुची नगर्ने गुनासोपछि क्लबले हरवाचरवा, सुकुम्बासी, भूमिहिन दलित समुदायका बालबालिकालाई स्कूल पोशाक, स्टेशनरी र भेला वितरण गर्न थालेको अध्यक्ष बिसङ्केको भनाइ छ । “विद्यालय बाहिर रहेका, नाम लेखाएर पनि स्कूल नजाने बालबालिकालाई आवश्यक शैक्षिक सामग्री र पठनपाठनमा सहयोग गरी विद्यालयमा पहुँच पुर्‍याउनु हाम्रो मुख्य उद्देश्य थियो”, उनले भने, “सानो सहयोग गर्दा पनि अहिले विपन्न दलित बस्तीका बालबालिकामा पढ्न र नियमित विद्यालय जान केही सहयोग पुगेको छ ।” विद्यालय बाहिर रहेका दलित बालबालिकालाई विद्यालय भर्ना गराउने, नि:शुल्क ट्युसन कक्षा सञ्चालन गर्ने, अभिभावकलाई बालबालिकाको पढाइप्रति चासो राख्न उत्प्रेरित गर्न शिक्षाको महत्त्वबारे जानकारी दिने कार्यमा विशेष जोड दिएको विद्यार्थी र अभिभावक दुवैमा परिवर्तन देखिन थालेको क्लबका कार्यक्रम संयोजक नवदुार सदायले बताए । दलित समुदायका बालबालिका विद्यालय बाहिर रहने, नियमित विद्यालय नजाने, पढ्नमा गुणस्तर नबढ्नेजस्ता कारणबारे अनुसन्धान गर्ने, बालबालिकालाई विद्यालयमा टिकाउन आवश्यक क्रियाकलाप सञ्चालनका लागि समुदाय, शिक्षक तथा सरोकारलासँग छलफल गरी समस्या समाधान गर्ने रणनीति क्लबले अख्तियार गरेको उहाँले जानकारी दिए । स्कूलमा खेलकुद सामग्रीको उपलब्धता, दिवा खाजा कार्यक्रम, छात्रवृत्तिमा पहुँच,

विद्यालय पोशाक, भोला र स्टेशनरीको उपलब्धता तथा बस्तीमा गठन भएका हरवाचरवा महिला समूह एवम् तीनको परिचालनले पनि दलित समुदायका बालबालिकालाई विद्यालय जान आकर्षित गरेको स्थानीय सामाजिक परिचालक सन्तोसकुमार विसङ्के बताउछन । विद्यार्थी निखलेसकुमार सदाय पनि घरमा ट्युशन र विद्यालयमा पठनपाठनसँगै अतिरिक्त क्रियाकलापसमेत हुने गरेकाले आफूलाई नियमित स्कूल जान सहज भएको धारणा राख्छन् । पहिले पारिवारिक समस्याका कारण आवश्यक शैक्षिक सामग्री नपाउँदा विद्यालय जान मैनै नलाम्ने गरेकोमा त्यो समस्या समाधान भएपछि आफूलाई विद्यालय जाउँजाउँ लाम्न थालेको निखलेसको भनाइ छ । कक्षा ६ मा अध्ययनरत विष्णुकुमार सदायलाई पनि त्यस्तै लाग्दछ ।“म अचेल सकेसम्म कुनै दिन स्कूल जान छोड्दिन । त्यहाँ गएर पढ्न अनि खेल्नलाई रमाइलो लाग्छ” उनले भने,“मलाई फुटबल खेल्न मन लाग्छ । सधैँ ‘टिफिन टाइम’मा खेल्ने गर्दछु ।” उनीहरूका अभिभावकले पनि ट्युशन पढ्न र विद्यालय जान आवश्यक सहयोग प्राप्त भएकाले आफूहरूलाई सहज भएको बताएका छन ।

दैनिक गुजाराको लागि ज्यालामजदुरी गर्नुपर्ने बाध्यताका कारण छोराछोरीको पठनपाठनमा लगानी गर्न समस्या हुने गरेको उनीहरूको दुखेसो छ । राधनाका बुबा भरोसी सदायले आफूले नपढेर दु:ख पाएकाले अब छोराछोरीले पढेर आफ्नो सपना पूरा गर्ने विश्वास व्यक्त गरे । “हामीलाई कालो अक्षर भैसी बराबर छ । उहिले पढ्न पाइन, अहिले आएर दु:ख पाइएको छ”, उनले भने, “अबको पिँढीले यस्तो दु:ख नपाउँन् ।” राधनाले पनि पढेर भविष्यमा ठूलो मान्छे बन्ने सपना रहेको बताइन् । उनी भनिन्छन्, “धेरै पढेर डाक्टर बन्छु, अनि आमा बाबु सबैको उपचार गर्छु ।” प्राय:जसो दलित बस्तीमा अशिक्षा र चेतानाको कमीले कुलतमा फस्ने र चाँडै विवाह गर्ने समस्या छ । अहिले सहयोगी संस्था र प्रदेश सरकारसमेतले बालबालिकाको पठनपाठनमा सहयोग गरिरहेकामा खुशी हुनुहुन्छ अभिभावक ककुलदेवी सदाय । उनका चारजना सन्तानमध्ये अहिले तीन जना पढिरहेका छन् । जेठी छोरीको कक्षा ९ को पठाई नसकदै विवाह भइसकेको छ । बाँकी तीन सन्तानलाई नियमित स्कूल पढाइरहेको र क्लबबाट सहयोग प्राप्त हुँदा आफूलाई सहज भएको उनले बताए । विद्यार्थी र अभिभावक मात्रै होइन, शिक्षक तथा प्रधानाध्यापकले पनि पहिलेको तुलनामा नियमित विद्यालय आउने दलित बालबालिकाको संख्या र पढाइमा लगाने बढिरहेको बताए । प्रधानाध्यापक सिंहले दलित समुदायका बालबालिका सकेसम्म स्कूल नआउने र आए पनि बीचमै कक्षा छोड्ने समस्या रहेकामा अहिले धेरै सुधार भएको बताए ।“करिब ५० प्रतिशत दलित विद्यार्थी बीचमै कक्षा छोड्थे ”, उनी भन्छन ,“अहिले क्लबले सहयोग गरेका कारण नियमित विद्यालय आउने संख्या बढेको छ ।” अभिभावकले नै विद्यालय जानभन्दा गरिबीका कारण ज्याला मजदूरीको लागि भारत जान प्रोत्साहन गर्ने गरेको तीतो

विगत स्मरण गर्दै प्रधानाध्यापक सिंहले अहिले भने त्यो प्रवृतिमा पनि सुधार हुन थालेको धारणा राख्नुभयो । उनका अनुसार अहिले सो विद्यालयमा कक्षा १ देखि ७ सम्म कूल दुई सय ९९ विद्यार्थीमध्ये दलित विद्यार्थीको संख्या एक सय २३ रहेको छ । ईटाटाराको दलित बस्तीबाट अहिलेसम्म दुई जनाले मात्र १२ कक्षामम्म अध्ययन गरेका छन् । बरियापट्टी गाउँपालिका-३ स्थित जनता माध्यामिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक वीरबल यादवले पछिल्लो समय विभिन्न संस्था र सरकारले सहयोग गरेका कारण केही परिवर्तन भए पनि मुसहर बस्तीबाट छोड्ने प्रवृति रहेको छ”, यादवले भने । यस वर्षको एसइईमा यस विद्यालयबाट एक जना मात्र दलित विद्यार्थी उत्तीर्ण भएका थिए ।

सामाजिक परिचालक विसंखेले पनि प्रदेश सरकार, दातु निकाय र स्थानीय क्लबले सहयोग गर्दा पनि अझै करिब १० प्रतिशत बालबालिकालाई अभिभावकले स्कूल पठाउने नगरेको बताउनुभयो । बालबालिकाको सुन्दर भविष्यका लागि विद्यालय, सहयोगी संस्था र अभिभावक गरी सरोकारवाला पक्ष गम्भीर भएर लाग्नुपर्ने उनको भनाइ छ । प्राध्यापक डा विजयप्रसाद मिश्र पनि गरिब दलित बस्तीका बालबालिकामा विद्यालय जानुपर्छ भन्ने भावना विकास हुँदै गए पनि अझै धेरै समस्या विद्यमान रहेको बताउछन । यो समस्यालाई समाधान गर्न दलित, गरिब, हरवाचरवा, सुकुम्बासी, भूमिहिन समुदायका अभिभावकमा बालबालिकालाई पढाउने इच्छा जागृत गराउने उपायको खोजी गरिनुपर्ने उहाँको मत छ । प्राडा मिश्र भन्छन, “दलित बस्तीमा गएर कुराकानी गर्दा पढेर के हुन्छ र ! जाति पढे पनि जागीर पाईंदैन भन्ने

काकीको क्रुरतापुर्ण हत्या

दिलिपले कवितालाई शरीरको विभिन्न भागका काटुखुट गरी करेन्ट लगाएर क्रुतापुर्वक हत्या गरेको थियो । पछि घटनालाई ढाकछोप गर्न करेन्ट लागेर मृत्यु भएको भन्ने हल्ला फैलाइयो । घरमा कोहि नभएको बेला मौकाछोपी दिलिप उनको सुत्ने कोठामा प्रवेश गरी काकीको १४ महिने छोरालाई कुटपिट गरी घाइते बनाइ र काकीको हत्या गरेको अनुसन्धानमा खुलेको प्रहरी प्रमुख खड्काले बताए । प्रहरीलाई घटनाको खबर प्राप्त भएपछि प्रहरीको टोली घटना स्थलमा जाँदा मृतकको अनुहारमा गीभ्रर चोट लागि रक्तमय अर्धनग्न अवस्थामा शव फेला परेको थियो । तालिम प्राप्त कुकुरसहित पुगेका प्रहरी टोलीले अनुसन्धान गर्दै

सुटरसँग ५ लाखमा

रुपैया एक/डेढ महिनाभित्र दिने बताएका थिए । तीनै जनालाई मधेश प्रहरी कार्यालय र जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाबाट खटेको संयुक्त टोलीले पक्राउ गर्न

मानसिकता छ । यसलाई चिर्नका लागि उनीहरूमा भरोसा दिलाउने र स्वरोजगार मूलक शिक्षण गतिविधि हुनु आवश्यक छ ।” गरिब बस्तीमा परिवारको दैनिक गुजारा टार्ने आधार नबन्दासम्म शिक्षाको लक्ष्य पूरा गर्न कठिन हुने भएकाले यसतर्फ ध्यान दिन सरकार र सरोकारवालालाई उहाँको आग्रह छ ।

मधेश प्रदेशका धेरै बस्तीमा बालबालिकाको पढाइमा धेरै समस्या छन् । यस्ता समस्याको पहिचान गरी समाधानको प्रयास गर्न सके लहानका यी बालबालिकामा आएको परिवर्तन जस्तै अरु ठाउँमा पनि आउँनसक्छ । यस्तै समस्यालाई मध्यनजर गर्दै दलित जनकल्यान युवा क्लब, लहानले ‘फ्रिडम फण्ड’को आर्थिक सहयोगमा सिरहाका चारवटा दलित बस्तीका बालबालिकालाई लक्षित गरी सहयोग कार्यक्रम गर्दै आएको छ । क्लबका अध्यक्ष विसङ्केका अनुसार जिल्लाको औरही गाउँपालिका-४ स्थित इटाटाराको दलित बस्तीमा ४२ बालबालिका, बरियापट्टी गाउँपालिका-३ बरियापट्टीमा ३६ जना, धनगढीमाई नगरपालिका-१ बाखरमा ४० जना र लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका-१ रामपुर पिपरामा ३५ दलित बालबालिकाका लागि सन् २०२१ देखि सहयोग कार्यक्रम सञ्चालन भइरहेको छ ।

सन् २०२४ सम्म सञ्चालन हुने यस कार्यक्रमबाट दलित बस्तीमा पढ्नुपर्छ भन्ने भावनाको विकास हुँदै गएको उनको भनाइ छ । तर यो कार्यक्रम सकिएपछि के गर्ने भन्ने अन्योल भने कायम छ । “हामीले दलित बालबालिकालाई शिक्षाको पहुँचमा पुर्‍याउन भूमिका निर्वाह गर्‍यौ । यसबाट दलित बस्तीका बालबालिका र अभिभावक उत्साहित छन”, विसंखेले भने , “अब यस कार्यक्रमको समयाबधि सकिएपछि स्थानीय सरकारले सहयोग गर्ने हाम्रो अपेक्षा छ ।” औरही गाउँपालिका-४ का वडा अध्यक्ष सुरेन्द्रप्रसाद यादव वडा तथा गाउँपालिकाले कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिने गरी छलफल भइरहेको बताउछन । उनी भन्छन , “वडाबाट दुई लाख बजेट पनि छुट्ट्याएको छ ।”

अर्थतन्त्रको अवस्था सुधारका लागि प्रधानमन्त्रीद्वारा छलफल

मधेशदृष्टि
काठमाडौँ, २० पुस

प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’ले उपप्रधान तथा अर्थमन्त्री विष्णु पौडेल र नेपाल राष्ट्र बैंकका गभर्नर महाप्रसाद अधिकारीसँग देशको वर्तमान अर्थतन्त्रको अवस्था, बैंकिङ क्षेत्रमा देखिएका समस्या र तत्काल सुधार गर्नुपर्ने विषयमा छलफल गरेका छन । प्रधानमन्त्री निवास बालुवाटारमा भएको छलफलमा प्रधानमन्त्री दाहालले बैंकिङ क्षेत्रमा पछिल्लो समयमा देखिएका समस्या तथा चुनौतीका विषयमा चासो राखेको उनको निजी सविचालयले जनाएको छ । उनले ब्याजदर घटाउन तथा तरलताको समस्याबारे मौद्रिक नीतिमा सुधारका साथै अन्य आवश्यक पहलकदमी गर्न सुझाव दिए ।

छलफलमा प्रधानमन्त्रीले देशको

अर्थतन्त्रमा देखिएको चुनौतीका कारण जनतामा परेको असरलाई न्यूनीकरण गर्ने उपायको खोजी गर्ने, अनुत्पादक क्षेत्रमा ऋण प्रवाह रोक्न तथा अर्थतन्त्रको अवस्थाबारे जनतालाई सुसूचित र सचेत तुल्याउन आवश्यक रहेको बताएका थिए । निजी क्षेत्रले मुलुकको अर्थतन्त्र अर्‍ययारो अवस्थामा पुन

लागेको भन्दै तत्काल सुधारका उपाय अवलम्बन गर्न सरकारसँग माग गर्दै आएका थिए । नेपाल उद्योग वाणिज्य महासङ्घ, नेपाल उद्योग परिसङ्घ, नेपाल चेम्बर अफ कमर्स लगायतले प्रधानमन्त्री, अर्थमन्त्रीसँग भेटवार्ता गरी ब्याजदरमा स्थिरता प्रदान गर्न, पूँजीगत खर्च बढाउन अनुरोध गर्दै आएका छन् ।

नेपाल राष्ट्र बैंकद्वारा चालु पुाजी कर्जासम्बन्धी मार्गदर्शन संशोधन

मधेशदृष्टि
काठमाडौँ, पुस २०

निजी क्षेत्रको चर्को दबाबपछि नेपाल राष्ट्र बैंकले चालू पुँजी कर्जासम्बन्धी मार्गदर्शन, २०७९ संशोधन गरेको छ । गत कात्तिक १ गतेदेखि लागु भएको यो मार्गदर्शन कार्यान्वयनमा सहजीकरण होस् भनेर संशोधन गरिएको राष्ट्र बैंकले जनाएको हो । चालु पुँजी कर्जासम्बन्धी मार्गदर्शन संशोधनका लागि सरकार र राष्ट्र बैंकलाई निजी क्षेत्रबाट चर्को दबाब थियो । राष्ट्र बैंकले यसअघि मार्गदर्शन कार्यान्वयनमा के-कस्तो अप्ठ यारा छन् भनेर बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूबाट सुझाव लिइएको थियो । विभिन्न क्षेत्रबाट आएका सुझावलाई हेरेर मार्गदर्शन संशोधन गरिएको प्रवक्ता गुणाकर भट्टले जानकारी दिए । मुख्यगरी चालु पुँजी कर्जाको समयसीमा र कर्जा रकमको सीमा व्यवस्थापनसँग सम्बन्धित विषयमा संशोधन भएको उनको भनाइ छ ।

राष्ट्र बैंकको बैंक तथा वित्तीय संस्था नियमन विभागका निदेशक किरण पण्डितले संशोधित मार्गदर्शनले मुख्यगरी पुरानो कर्जालाई पुनःकर्जा र पुनःतालिकीकरण गर्ने तथा आवधिक कर्जा मानेर भुक्तानी गर्न सकिने गरी नयाँ प्रावधान ल्याइएको बताए । “कुनै ऋणीको यो मार्गदर्शन लागु हुनुभन्दा पहिलेको ऋणलाई विभिन्न कर्जा शीर्षकमा मिलान गर्नुपर्ने भएमा त्यसलाई पुनः तालिकीकरण तथा पुनःसंरचना भएको मानिने छैन । त्यसका लागि छुट्टै वर्गीकरण र ‘प्रोभिजनिङ’ गर्नु नपर्ने व्यवस्था कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ ।” उनले भने ।

सम्पतिका लागि सुटर

गरेको छ । प्रदीपलाई क्रिया बसेको अवस्थामा घरबाटै, सुटर रञ्जितलाई घर जाने क्रममा बसबाट र प्रहरी हवलदार उदयलाई जनकपुरबाटै पक्राउ गरिएको प्रहरी उपरिक्षक विश्वराज खड्काले जानकारी दिएका छन । दुईवटा बिहे गरेका मृतक धनुषधारीको दुवै श्रीमतिका छोराछोरीसँग सम्पतिका लागि धनुषधारीको विवाद हुँदै आएको थियो । घरायसी विवादले तंग भएर प्रदीपले आफ्ना भिनाजु उदयसँग योजना बनाई सुटर लगाएर आफ्ना बुवाको हत्या गरायो । प्रहरीले पक्राउ परेकाहरु विरुद्ध कर्तव्य ज्यानको मुद्दा दर्ता गरी अदालतबाट अनुसन्धानका लागि समय लिए थप अनुसन्धान प्रक्रिया अघि बढाएको र फरार रहेका व्यक्तिकहरूको खोजी कार्य जारी रहेको प्रहरी प्रमुख खड्काले पत्रकार सम्मेलनमा बताए ।

यसरी बुनियो दास हत्याको

नम्बर नखुलेको प्रदीपको मोटरसाइकलमा सवार भई रञ्जित सहितको दुई जना अपरिचित दुईजना व्यक्तिकरु आफ्नो बिग्रको दमकल बनाउन छ भनी भन्यो । दमकल बनाउन कुराकानी गर्दैगर्दा रञ्जितले निज धनुषधारीसँग सुर्ति मागी बनाएर समेत खाए । सो स्थानमा रहेका अर्का एक व्यक्ति गएपछि रञ्जितले आफ्ना दाहिने साईडको कम्मरमा राखेको कटुवा पेस्टोल निकालेर उनको बाँयापट्टीको कोखामा प्रहार गरेर मोटरसाइकलमा सवार भएर भारततर्फ भागे । गोली लागेर घाइते भएका धनुषधारीको प्रादेशिक अस्पतालमा उपचार गराउनका लागि लम्ने क्रममा बाटोमै मृत्यु भएको थियो । घटना भएकै दिनदेखि प्रहरीले अनुसन्धान थालेको थियो ।

चालु पुँजी कर्जा मार्गदर्शनले भनेका शीर्षकमा कर्जा मिलान गर्दा थप भार नपर्ने गरी व्यवस्था गरिएको उनको छ । यो मार्गदर्शन कार्यान्वयनमा आउनुभन्दा अघि कुनै ऋणीले साबिकको व्यवस्थाअनुसार तोकिएको सीमाभन्दा अधिक कर्जा उपयोग गरिरहेको भएमा त्यस्तो ऋणलाई आवधिक कर्जाका रूपमा कायम गरेर समायोजन गर्न सकिने राष्ट्र बैंकले जनाएको छ । त्यसरी समायोजनपछि कायम हुन आउने आवधिक कर्जालाई पाँच वटा किस्तामा भुक्तान गर्नुपर्ने र त्यसको समयावधि २०८० असारदेखि शुरु भएर २०८२ असार मसान्तसम्म रहनेछ । तोकिएको सीमाभन्दा बढीको कर्जालाई आवधिक कर्जा मानेर यो समयभित्र भुक्तानी गर्न सकिने व्यवस्था संशोधित मार्गदर्शनमा राखिएको तर कुनै ऋणीले २०८२ असार अघि नै सबै ऋण भुक्तानी गर्न चाहेमा अग्र्रीम भुक्तानी शुल्क (प्रिपेमेन्ट चार्ज) नलिने पनि राष्ट्र बैंकले जनाएको छ । यसरी कर्जा समायोजन गर्दा बैंक

तथा तथा वित्तीय संस्थाको ‘पोर्टफोलियो’ कति समायोजन भयो वा यो मार्गदर्शनअनुसार कति ऋणीको ऋण समायोजन भयो भन्ने तथ्याङ्कको मासिक रूपमा विवरण राष्ट्र बैंकलाई बुझाउनुपर्नेछ । त्यस्तै, यसअघि ँसमग्र बैंकिङ प्रणालीबाट कूल रु ५० लाख वा सोभन्दा कम चालू पुँजी कर्जा उपयोग गर्ने कर्जाको हकमा यो मार्गदर्शनको व्यवस्था अनिवार्य हुनेछैन, भन्ने व्यवस्था रहेकोमा त्यसलाई बढाएर रु १ करोड वा सोभन्दा कम चालु पुँजी कर्जा उपयोग गर्ने ऋणीका हकमा यो व्यवस्था कार्यान्वयन नहुने व्यवस्था राखिएको छ । त्यसैगरी, बैंक तथा वित्तीय संस्थाले ‘पमनिन्ट क्यापिटल निड’ को लागि कम्तीमा पाँच वर्षको आवधिक प्रकृतिको कर्जा प्रदान गर्न सकिने व्यवस्था रहेकामा त्यसलाई संशोधन गरेर तीनदेखि १० वर्षसम्मको आवधिक कर्जा प्रदान गर्न सकिने व्यवस्था ल्याइएको छ । तीनदेखि १० वर्षसम्मको अवधिभन्दा पहिल्यै कर्जा भुक्तानी गर्न चाहने ऋणीका लागि प्रिपेमेन्ट चार्ज नलिने व्यवस्था पनि राष्ट्र बैंकले गरेको छ । चालु पुँजी प्रयोजनको आवधिक कर्जाको सीमा निर्धारण गर्दा कम्तीमा पाँच वर्षको अनुमानित वित्तीय विवरण लिनुपर्ने व्यवस्था रहेकामा अहिले त्यसलाई तीन वर्ष बनाइएको छ । त्यस्तै बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूले कर्जा सीमा अनुमान गर्दा आफ्नो सञ्चालन खर्च एवं अनुमानित कोष प्रवाहलाई समेत आधारमा रूपमा लिन सक्नेछन् । चालु पुँजी कर्जाको अनुगमन तथा व्यवस्थापनसम्बन्धी व्यवस्थामा पनि संशोधन गरिएको छ । बैंक तथा वित्तीय संस्थाले कम्तीमा तीन महिनामा एकपटक चालु सम्पति र चालु दायित्वको निरीक्षण र वर्षको एकपटक अनिवार्य आकस्मिक निरीक्षण गरी सोको प्रतिवेदन कर्जा फाइलमा अद्यावधिक राख्नुपर्ने व्यवस्था रहेकोमा त्यसलाई संशोधन गरिएको हो ।

सेमाराङ, जनवरी ३, २०२३ (सिन्हवा) -- जनवरी ३, २०२३, इन्डोनेसियाको सेमाराङ, सेन्ट्रल जाभाको एउटा गाउँमा बाढीको पानीमा काठको राफ्टसहितको मोटरसाइकल सार्न मानिसहरू ।

इन्धन अभाव र चर्को मूल्यवृद्धिले नवीकरणीय ऊर्जाका स्रोतको खोजीमा बितेको सन् २०२२

काठमाडौँ, २० पुस
उकालो लागेको पेट्रोलियम पदार्थको मूल्य, कोरोना महामारीले विश्व आपूर्ति शृं लामा जटिलता थपेका बेला नया वर्षको पहिलो महिना सकिनासाथ सुरु भएको यु्क्रेन युद्धबाट युरोपमा मात्र नभई विश्वव्यवस्था नै अनिश्चयतर्फ धकेलिएका बेला विगतका विषम ऊर्जा सङ्कटलाई सम्झदै त्यसबाट पार पाउन सन् २०२२ मा नवीकरणीय ऊर्जाका स्रोतको खोजीमा अध्ययन अनुसन्धानका प्रयासहरू भएका छन् ।

दक्षिण एशियाली क्षेत्र अथाह जलस्रोतको भण्डार भएकाले स्वच्छ ऊर्जा उत्पादन र विकासमा यस भेगका राष्ट्रले केही उल्लेखनीय काम गरेका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा कोइलाको अभाव भएपछि चीन र भारतलगायत देश पनि ऊर्जा सङ्कटको चपेटामा पच्यो । दुई करोड २० लाख जनसं्या भएको श्रीलङ्का सात दशकयताकै सबैभन्दा खराब ऊर्जा सङ्कटसँग भैँल्दै टाटपल्टियो ।

वर्षैभरि भारतमा बिजुलीको उच्च माग रह्यो । भारतले देशको उत्तरी भागमा तीव्र गर्मीको लहर चलेकाका बेला बिजुलीको माग बढेको, अर्थतन्त्र विस्तार भएको र लाखौँ घर विद्युतीकरणमा परेपछि ऊर्जामन्त्री आरके सिंहले नवीकरणीय ऊर्जाको विकासमा सन् २०२२ मा जोड दिएकाले त्यो सम्भव भएको सार्वजनिक रूपमा बताउनुभयो ।

देशमा नवीकरणीय ऊजाको कूल क्षमता ३० गिगावाट पुगेकोतर्फ लक्ष्य गर्दै उहाँले त्यसो भन्नुभएको हो । मोदी सरकारले आठ वर्षको अवधिमा उत्पादन क्षमतामा दूवो वृद्धि, देशलाई एउटै प्रसारण प्रणालीमा समाहित गर्ने र वितरण प्रणालीको सुदृढीकरणले २३ देखि २३ दशमलव पाँच घन्टा विद्युत् आपूर्ति सुनिश्चित भएको दाबी गर्‍यो ।

केन्द्रीय राजधानी नयाँदिल्लीमा गत अक्टोबरदेखि विद्युत् अनुदान माग गर्नेलाई मात्रै उपलब्ध गराउने गरी सरकारले नयाँ नीति लागू गर्‍यो । ‘ अनुदान उपलब्ध गराउनु पर्दैन, म बिजुलीको बिल तिर्न सक्छु’ भन्ने नागरिकलाई सरकारले अनुदान नदिने नीति अख्तियार गर्‍यो । राष्ट्रिय राजधानीका उपभोक्ताले २०० युनिटसम्म बिजुलीको ‘शून्य’ र प्रतिमहिना २०१ देखि ४०० युनिट विद्युत् खपत गर्दा ८०० भार बराबरको छुट पाउने गरेका थिए । नयाँदिल्लीमा दुई महिनाभन्दा बढी समय बिजुली कटौती भयो । इण्डियन प्रिमियर लिग ९आइपिएल० भइरहेका

बेला उद्योगको बिजुली काटेर घरघरमा आपूर्ति गरियो तर ३२२ जिल्लाका २१ हजारभन्दा बढी नागरिकमाफ्न गरिएको सर्वेक्षणमा हरेक तीनमध्ये दुई घरले विद्युत् कटौतीको सामना गरेका देखायो । विश्वको तेस्रो ठूलो कोइला भण्डार भएको देशमा कोइला अभावले उत्पन्न ऊर्जा समस्या समाधान गर्न भारत सरकारले नवीकरणीय ऊर्जातर्फ गम्भीर भएर लामे योजना अघि बढायो । संसारभर नै कोइलाका आधारित ऊर्जा उत्पादन प्लान्टहरू संकटमा परेपछि विभिन्न विकल्पहरूको खोजी शुरु भयो । इण्डोनेसिया र अष्ट्रेलियाका आपूर्तिकर्तालाई भ्याइनभ्याइ भयो –मागअनुसार आपूर्ति गर्न यस्तो अवस्थामा वैकल्पिक र नवीकरणीय ऊर्जाको विकास प्रक्रियाले गति लिएको भए पनि त्यसले मागअनुसार अर्वािच्छन्न आपूर्ति गर्न सक्ने अवस्था छैन । सौर्य ऊर्जा केन्द्रहरूले दिउँसो मात्रै बिजुली दिने भएकाले रातको आवश्यकता पूर्ति हुन सकेको छैन । वायु ऊर्जा पनि हपल उत्पादन हुने सुनिश्चिता छैन तर स्वच्छ ऊर्जा उत्पादन सरकारी प्राथमिकतामा रह्यो ।

तयारी पोशाकलगायत वस्तुको निर्यातका कारण आर्थिक उन्नयनका दिशामा लागेको दक्षिण एशियाको ‘राईजिङ टाइगर’ बङ्गलादेशमा पनि ऊर्जाको चरम सङ्कट व्यवस्थापन गर्न बेतुका ८ बजेपछि बजार बन्द गर्नुपर्ने कडा र बाध्यकारी नियम सार्वजनिक भयो । यो नियम देशैभरी लागू भयो । पेट्रोलियम पदार्थको मूल्य वृद्धि विश्वव्यापी समस्या बनेकाले मितव्ययी बन्दा व्यापार घाटा पनि केही कम भयो । बाढीपहिरोबाट पीडित पाकिस्तानमा आर्थिक सङ्कटसँगै पानीको ठूलो समस्या हुँदा कृषि क्षेत्रका साथै निर्यातजन्य उद्योग नराम्ररी प्रभावित भएभने ऊर्जा प्रणालीमा समेत समस्या भयो । देशको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा २३ प्रतिशत योगदान गर्ने कृषि

क्षेत्रमा अन्योल छायो । बाँधमा पानीको सतह शून्यतर्फ भरेकाले राष्ट्रिय सुरक्षा जोखिममा परेका समाचार सार्वजनिक भए । जलस्रोतको संरक्षणका लागि साना बाँध बनाएर पानीको अभाव सम्बोधन गर्न ध्यान नर्दिँदा राष्ट्रिय स्तरमा खानेपानी व्यवस्थापन चुनौतीपूर्ण बन्यो । सन् १९९१ यताकै सबैभन्दा धेरै पानी कटौतीको भएको वर्ष बन्यो सन् २०२२ । दक्षिण एसियाका धेरै देश अहिले ऊर्जा उत्पादनका लागि ग्यासमा अत्यधिकरुपमा निर्भर छन् । ऊर्जा उत्पादनमा बङ्गलादेशमा ६०

प्रतिशतभन्दा बढी र पाकिस्तानमा भ्ण्डै आधाभन्दा बढी अंश ग्यासले ओगटेको छ । यस्तो अवस्थामा भारत र बङ्गलादेशमा योजनाबद्धरूपमा ग्यास पूर्वाधारमा क्रमशः करिब २९।५ अर्ब अमेरिकी डलर र १६।५ अर्ब अमेरिकी डलर लगानी हुने अनुमान गरिएको छ । पाकिस्तानमा २।५ अर्ब अमेरिकी डलर लगानीको ग्यास पाइपलाइन निर्माणकार्य अर्को वर्षदेखि सुरु हुने अनुमान गरिएको छ । एक अध्ययनअनुसार जुन गतिमा ऊर्जा उत्पादन भइरहेको छ, त्यसले हरेक वर्ष कार्बन उत्सर्जन

सन् २०२३ मा यु्क्रेन युरोपियन युनियन र नेटोमा सहभागी हुने

किभ , २० पुस
युक्रेनका प्रधानमन्त्री डेनिस सामियलले सन् २०२३ मा यु्क्रेनले गर्ने कामहरूको प्राथमिकता तोक्नुभएको छ । उहाँले यु्क्रेनले आगामी वर्षमा गर्ने कामहरूका १० ओटा प्राथमिकता तोक्नुभएको समाचारमा जनाइएको छ । ती प्राथमिकतामध्ये प्रधानमन्त्री सामियलले यु्क्रेन युरोपियन युनियनमा सहभागी हुने देखि लिएर नेटोको सदस्यता लिनेसम्म रहेको बताइएको छ । उहाँले आगामी वर्ष यु्क्रेनको विजयको वर्ष हुने पनि सो प्राथमिकतमा जनाएका छन ।उनले भनेका छन - आगामी वर्ष यु्क्रेनेको विजयको वर्ष हुनेछ, हामीले जित्नेछौँ सन् २०२२ को विध्वंसपछिको पुनर्निर्माणका लागि हामी लामेन्छौँ । उनले रसले गरेको आक्रमणबाट भएको क्षतिको निर्माण यसै वर्ष गरिने पनि जानकारी दिएका छन ।

१४ प्रतिशतले बढाइरहेको छ । त्यसले यो शताब्दीमा १।५ डिग्री सेल्सियस तापक्रम कायम गर्ने लक्ष्य भेटाउँदैन । खनिज इन्धनले विश्वको बिजुली र हरितगृह ग्यास उत्सर्जनको दुई तिहाइ हिस्सा ओगटेको छ । तर सन् २०१८ मा खनिज इन्धनबाट हुने वायु प्रदूषणले ८० लाखको ज्यान लिएको हामीले बिर्सेका छैनौँ । जैविक इन्धनमा भर नपर्ने गरी बिजुली उत्पादन गर्नेतर्फ लाग्नुपर्नेमा सहमति भएकले अब आणविक वा नवीकरणीय ऊर्जा उत्पादनतिर लाग्नुको विकल्प छैन । ऊर्जाको लागि कोइला, ग्यास र तेलमाधिको निर्भरताबाट मुक्त हुन सबैभन्दा व्यावहारिक कदम आणविक र नवीकरणीय ऊर्जा उत्पादन बढाउनु हो । जलवायु परिवर्तनले निम्त्याएको सङ्कटको बीचमा खनिज इन्धनको प्रयोग भन्भट्टिले हुँदै गयो । पृथ्वी क्रमशः तादै गएको छ । विश्वले कार्बन उत्सर्जन घटाउने लक्ष्य हासिल गर्न सकेको छैन भने अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा गरिएका प्रतिबद्धता पनि कार्यान्वयन नभई वर्ष २०२२ विश्वबाट बिदा भएको छ ।रासस

नेपाल टी-ट्वान्टी लिग क्रिकेट : लुम्बिनी अल स्टार विजयी

काठमाडौ २० पुस
पहिलो संस्करणको नेपाल टी-ट् वान्टी लिग क्रिकेटमा लुम्बिनी अल स्टारले काठमाडौँ नाईट्सलाई पराजित गरेको छ । कीर्तिपुरस्थित त्रिवि क्रिकेट मैदानमा आज भएको खेलमा लुम्बिनीले काठमाडौँलाई एक सय दुई रनले पराजित गरेको हो । सत्र ओभरमा छोट्याइएको खेलमा लुम्बिनीले दिएको एक सय ८४ रनको लक्ष्य पछ्याएको काठमाडौँ १५ दशमलब ४ ओभरमा सबै विकेट गुमाएर मात्र ८१ रनमा समेटियो ।

काठमाडौँका लागि बसिर अहमदले २२ तथा कमलसिंह ऐरीले १६ रन बनाए । त्यस्तै कप्तान ज्ञानेन्द्र मल्ल र लोकेश बमले समान १५/१५ रनको योगदान दिए । बलिङतर्फ लुम्बिनीका लागि ह्यारी टेक्टर, कुशल भुर्तेल र इशान पाण्डेले समान दुई/दुई विकेट लिए । त्यसअघि पहिले ब्याटिङ गरेको लुम्बिनीले १७ ओभरमा ६ विकेट गुमाएर एक सय ८३ रन बनायो । लुम्बिनीका लागि हरमित सिंहले ७० रनको योगदान दिए । यस्तै लालिहरु मिलान्थाले २६, गुलसन

फाले २१, ह्यारी टेक्टरले १७, अनिल शाहले १६ तथा कुशल भुर्तेल १५ रन बनाए । बलिङतर्फ काठमाडौँका लागि अभिनाश बोहोराले तीन तथा बसिर अहमदले दुई विकेट लिए । जितसँगै लुम्बिनीले हालसम्म खेलेको नौ खेलमध्ये आठमा जित र एकमा हारका साथ १६ अङ्कसहित शीर्ष स्थानमा छ । हारसँगै काठमाडौँले आठ खेलमध्ये चारमा जित र चारमा हारका साथ आठ अङ्क जोडेको छ । काठमाडौँ अङ्क तालिकाको तेस्रो स्थानमा छ ।रासस

संरक्षण अभावमा लोप हुँदै रैथाने खेल

लुम्बिनी २० पुस
मधेसलगायत देशका प्रायः सबै क्षेत्रबाट परम्परागत रैथाने खेल लोप हुँदै गएका छन् । विगत तीन दशकको अवधिमा केही रैथाने खेल लोप भइसकेका र केही लोपोन्मुख अवस्थामा पुगेका छन् । नेपालको राष्ट्रिय खेलको उपमा पाएको कपर्दी र डन्डिबियो अहिले लोपोन्मुख अवस्थामा छन् । त्यसैगरी बढी खेलिने कुस्ती, चिक्का, लच्चिकडाँडी चटकी-डाँड र लट्ठी लगायतका खेल देखिन छाडेका छन् । राष्ट्रिय खेलकुद विकास ऐन, २०७७ ले खेलकुद शब्दलाई परिभाषित गर्ने क्रममा परम्परागत रैथाने खेललाई खेलकुदीभित्र समेटेको भए पनि त्यसको आधिकारिकता, संरक्षण र विकासका लागि कुनै पहल गरेको देखिएको छैन । परम्परागत रैथाने खेलप्रति सरकारले कुनै चासो नदेखाएको खेलप्रेमी रमेश कुर्मीको गुनासो छ । उनले भने , “मधेसका लोकप्रिय खो-खो, आठ-काठ, गोबरतोतो, आइस-पाइस, लङ्गड-गोठी, आँखा छोने, खेल त देख्ने पाइएको छैन ।”

बालबालिकामा मोबाइल र इन्टरनेटप्रति बढ्दो आकर्षणका कारण बालापनका रैथाने रोमाञ्चक खेल दिन प्रतिदिन लोप हुँदै गएको मधेस मानव अधिकार गृह (माहुरी-होम) कापिलवस्तुका वरिष्ठ उपाध्यक्ष तथा अवधि संस्कृतिका स्थानीय अभियानकर्ता रामदयाल ठाकुरले बताउनुभयो । उनले भने , “पातलाई पैसा मानेर त्यसैबाट सरसमानको खरिद बिक्री गर्ने, रूखको हाँगा हल्लाएर मोटर चढेको महुसस गर्ने वा सलाईको बट्टालाई धागोले जोडेर बनाएको टेलिफोनमा साथी सँगै मिलेर कुराकानी गर्दै खल्ने बालापनका रोमाञ्चक खेल अहिले लोप भएर गएका छन् ।”

“भैँवरा, मोरी वा फिङ्गालाई सलाईको बट्टाभित्र राखेर ‘रेडियो’ बजाउनेदेखि तितली कीराको खुट्टामा धागो बाँधेर उडाउँदै-तान्दै लिइने मनोरञ्जन अहिले केवल इतिहास भएका छन्”, उनले भने , “प्रविधिको विकाससँगै अहिलेका बालबालिकाहरू शारीरिक अभ्यास हुने खेल खेल्न छाडिसकेका छन् ।”“हाम्रो बालामा कागजका डुङ्गा बनाएर पानीमा तैराइन्थ्यो र चक्का उडाउने प्रतिस्पर्धा हुन्थ्यो, कागजको जहाज उडाइन्थ्यो, गोली-गुच्चा खेल्निन्थ्यो । तर अहिलेका बालबालिका मोबाइलमै भुम्मिन्छन् र नानाभौतिक खेल मोबाइलमै खेल्छन् । परम्परागत रैथाने मनोरञ्जक खेल त अब हराएर गए”, उनले थपे । “अहिलेका बालबालिकाले न साथीसँगै हरूसँग हाँसिँदै बालापनमा खेल्नुपर्ने परम्परागत रैथाने खेलहरू खेल्न पाएका छन्, न त यस्ता खेल खेल्न विद्यालय र अभिभावकले नै बालबालिकालाई प्रोत्साहित गरेको देखिन्छ ।” उनले दुखेसो पोख्दै भने , “खो-खो, दौड र कुदान (जम्प)खेल पनि हराउँदै गएका छन् ।” अहिलेका बालबालिकाहरूफ्री-फायर,पञ्जी तथा युवाहरू तास र लुडो जस्ता इन्टरनेटको सहायताले खेलिने शारीरिक अभ्यास विनाका आधुनिक खेलमा एकोहोरो हुँदा सामूहिक भावनामा हास आउने गरेको रामनरेश मावि धकधईमा अध्यापनरत सामाजिक विषयका शिक्षक सिद्धार्थकुमार त्रिपाठीले बताए ।उनले भने , “परम्परागत रैथाने खेलको एउटै मात्र व्यवस्थित र सर्वमान्य नियम हुँदैन । ठाउँ र खेलको लोकप्रियताका अनुसार यसका नियमहरू केही फरक हुन सक्छन् ।” परम्परागत रैथाने खेल वातावरणमैत्री हुनाका साथै आर्थिक हिसाबले पनि सस्तो

रहेको कुस्ती-प्रशिक्षक पहलवान राजेन्द्र यादवले बताए । शारीरिक स्फूर्ति, मनोरञ्जन र भाइचाराको सम्बन्ध स्थापित गर्न सघाउने यी खेलहरू लोप हुनु जनस्वास्थ्य तथा राष्ट्रिय पहिचान सबैका लागि घाटा हो”, उनले भने । “रैथाने खेलहरू देशका पहिचान, सभ्यता र संस्कृति हुन”, अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा पहिचान जमाएका पूर्वकबड्डी खेलाडी मनोज दनुवारले भने ,“यतिबेला नेपालमा क्रिकेट सङ्घ र फुटबल सङ्घबाहेक अन्य खेल सङ्घहरूले राष्ट्रिय अधिवेशनसमेत गर्न नसक्ने कलबमा परिणत भएछन्, यो यहाँका रैथाने खेलका लागि अधोगति हो ।” खेलकुद मन्त्रालयले रैथाने शारीरिक खेलको संरक्षण र विकासका लागि कुनै सार्थक पहल नगरेको कबड्डी खेलका रेफ्रीसमेत रहेका दनुवारले बताए । उनले सन् १९७० को दशकमा राष्ट्रिय खेलकुद परिषद्ले रैथाने खेलको खोजी गर्न समिति गठन गरेको भए पनि सार्थक प्रतिफल नदेखिएको उनले बताए । तत्कालीन समयमा कुन खेललाई अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा लैजान सकिन्छ ? भन्ने बारेमा सुझाव माग भएको थियो । सोही अध्ययनले ‘नेपालमा सबैभन्दा धेरै खेलिने खेल भलिबल हो’ भन्ने देखाएको थियो । त्यतिबेला रैथाने खेलका बारेमा अध्ययन गरेर प्रतिवेदन पनि तयार पारिएको थियो तर त्यो प्रतिवेदन सार्वजनिक हुन सकेन । राष्ट्रिय खेलकुद विकास ऐन, २०७७ ले खेलकुद शब्दलाई परिभाषित गर्ने क्रममा गाउँघरका केही परम्परागत रैथाने खेललाई समेत खेलकुदीभित्र समेटेको छ । यस विषयमा तीन दशकअघि खोजी भए पनि पछिल्लो समय खेलकुद मन्त्रालय तथा राष्ट्रिय खेलकुद परिषद् समेतले परम्परागत खेलबारे चासो लिएको देखिएको छैन । रासस

ईट्टा भट्टामा एक व्यक्तिको शव फेला परयो

मधेशदृष्टि
महोत्तरी, २० पुस । औरही नगरपालिकाको एक इटा भट्टामा एक पुरुषको शव फेला परेको छ । औरही नगरपालिका-७ स्थित रहेको :ती ईटा भट्टामा रहेको परालको छाप्रो घर भित्र एक व्यक्तिको शव फेला परेको हो । ती ईटा भट्टामा रहेको परालको छाप्रो भएको घरमा भित्र स्थानीय ५२ वर्षीय ईन्द्रदे व भ्नाको शव बुधवार फेला परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय महोत्तरीले जनाएको छ ।

ईट्टा भट्टामा भ्नाको पत्नी खाना लिएर जादा शव दे खेपाछि प्रहरीलाई खबर गरेका थिए । भ्ना घरमा धो प्टो परेको र दाहिने आँखा फुटेको अवस्थामा उनको शव फेला परेको परिवार जनाले बताा मृतका परि वारजनले कसैले हत्या गरेर घर भित्र राखिदिएको आशंका व्यक्त गरे ।यता मृतक भ्नाको शवलाई पोष्टमार्टमका लागि जिल्ला अस्पताल जलेश्वर पठाइएको र घटनाबारे थप अनुसन्धान भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय महोत्तरीले जनाएको छ ।

वीरगन्जको नारायणी अस्पतालमा उपचार गराउन आएका बिरामीका कुरुवाहरु बुधवार जाडो छल्ल आगो ताप्दै । विगत एक सातादेखि लगातार परेको शितलहरले पर्सावासीको जनजिवन प्रभावित बनेको छ ।

३१८ विद्यार्थीलाई छात्रवृत्ति प्रदान

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । वीरगञ्ज महानगरपालिकाले बुधवार एक कार्यक्रमकाबीच कक्षा ९ र ११ का ३ सय १८ जना विद्यार्थीलाई छात्रवृत्ति सिफारिस पत्र वितरण गरेको छ । वीरगंज महानगरपालिकाको टाउन हलमा आज आयोजित कार्यक्रममा नगर प्रमुख राजेशमान सिंहले विद्यार्थीहरूलाई छात्रवृत्ति प्रदान गरेको हो । गत कार्तिक १९ गते महानगरले लिएको छनौट परीक्षाबाट छानिएका विद्यार्थीहरूलाई एक कार्यक्रमकाबीच छात्रवृत्ति सिफारिस पत्र प्रदान गरिएको हो । सिफारिस पत्र प्रदान गर्दै महानगरपालिकाका नगरप्रमुख राजेशमान सिंहले छात्रवृत्ति प्राप्त गरेका विद्यार्थीहरूलाई

अभै मेहनतका साथ अध्ययन गर्न आग्रह गरे । उनले कसैको सिफारिस र भनसुनमा नभई प्रतिष्पर्धाका आधारमा लिखित परिक्षामा उत्कृष्ट गरेका विद्यार्थीलाई छात्रवृत्ति उपलब्ध

गराइएको पनि बताए । नगर प्रमुख सिंहले वीरगञ्जको सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तर सुधार गर्न निरन्तर अनुगमन र निरीक्षण गर्ने कार्यमा महानगर सक्रिय भएको बताउदै

अभिभावकले पनि विद्यालयमा भइरहेका कमिकमजोरीमा ध्यान दिन आग्रह गरे । कार्यक्रममा महानगरका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत लक्ष्मी प्रसाद पौडेलले मेहनती र

जेहेन्दार विद्यार्थीहरूलाई अध्ययन गर्नका लागि महानगरले छात्रवृत्ति उपलब्ध गराएको भन्दै छात्रवृत्तिको सम्मान कायम राख्न विद्यार्थीलाई शुभाभिव दिए ।

उद्घोषण तथा व्यक्तित्वकला तालिम सम्पन्न

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । पर्सागढी नगरपालिका कार्यलयको सहयोगमा बढनिहारमा आयोजित ७ दिने उद्घोषण तथा व्यक्तित्वकला तालिम सम्पन्न भएको छ । सहज सेवा सीप विकास केन्द्र प्रा.लि.पटेर्वा सुगौली द्वारा आयोजित तालिमको समापन कार्यक्रममा पर्सागढी नगरपालिकाको प्रमुख गोकर्ण पाठकले पर्सागढी नगरपालिकाको सबै वडाहरूबाट ५ जनाको दरले किशोर किशोरी

छनौट गरी ३५ जनालाई तालिम दिईएको र यसले उनीहरूको व्यक्तित्व विकासमा टेवा पुगेको बताए । नगरपालिकाकी उप प्रमुख पुजा चौधरीले ग्रामीण बालबालिका मंचमा परिचय दिन सम्म डराउने अवस्था अब तालिम र गोष्ठीले हट्दै जाने दावी गरे । नगरपालिकाको प्रमुख प्रसासकिय अधिकृत छवि मरण भट्टराई लगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेको थियो । तालिममा उत्कृष्ट ५ जना सहभागीलाई पुरस्कार समेत वितरण गरिएको थियो ।

पब्लिक कलेजको दोश्रो जीत

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुष । वीरगञ्जमा जारी दोस्रो नेशनल इन्फोटेक टी-२० क्रिकेट कप अन्तर्गत बुधवार भएको आठौं खेलमा वीरगञ्ज पब्लिक कलेज (विपसी) ले लगातार दोस्रो जित हासिल गरेको छ । यहाँस्थित नारायणी रङ्गशालामा जारी खेलमा विपसीले सत्यम पब्लिक कलेजलाई ५६ रनको फराकिलो अन्तरले पराजित गर्दै विजयी हासिल

गरेको हो । टस जितेर पहिलो इनीङ्गमा ब्याटिङ्ग रोजेको विपसीले निर्धारित २० ओभर खेल्दै ९ विकेट गुमाएर १ सय ७३ रनको योगफल जोड्यो । दोस्रो इनीङ्गमा १ सय ७४ रनको टार्गेट भेटाउँन मैदानमा उत्रेको पूर्व टुर्नामेन्ट विजेता सत्यम कलेजलाई विपसीका बलरहरूले निर्धारित २० ओभरमा ९ विकेट लिँदै १ सय १७ रनमै सिमित गरिदिए ।

निजी विद्यालयहरूद्वारा विद्यालय बन्द निर्णयको अटेरी

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । कट् याँग्रिदो जाडोको कारण बालबालिका प्रभावित भएपछि पोखरीया नगरपालिकाले शुक्रवार सम्म विद्यालय बन्द गर्ने निर्णय गरेपनि केही निजी विद्यालयहरूले अटेरी गरी

विद्यालय संचालन गरेका छन । पोखरिया नगरपालिकाले सोमवार एक सूचना जारी आगामी शुक्रवार सम्म विद्यालय बन्द गर्ने पनि त्यसको विपरित नगरपालिका क्षेत्रका निजी विद्यालयहरूले विद्यालय

संचालन गरेको स्थानिय अभिभावकहरूले बताएका छन । विद्यालयको परिक्षा र शैक्षिक क्यालेण्डर विथोलिने भन्दै निजी विद्यालयहरूले अटेरी गर्दा बालबालिका प्रभावित भएको अभिभावकको आरोप छ ।

सडक किनारको रुख काटछांट

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । हरियाली वीरगंज कार्यक्रम अन्तरगत वीरगंज महानगरपालिकाले नगर क्षेत्रको आदर्शनगर तथा घण्टाघर अगाडीका सडक डिभाईडर तथा

किनारका रुखहरूको काटछाट गरी सजिसजावट गरेको छ । महानगरपालिकाका हरियाली वीरगंज तथा वृक्षारोपण समितिका संयोजक जय प्रकाश खेतानको नेतृत्वमा नगर क्षेत्रका भण्डै ५ सय

भन्दा बढी विरुवा तथा रुखहरूको काटछाट गरी चुना लगाएर सजिसजावट गर्ने कार्य हाल संचालनमा रहेको महानगरपालिकाका सरसफाई प्रमुख सरफुद्दिन मियाँले जानकारी दिए ।

हजारौं मूल्यको सूती र चिनी बरामद

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । भन्सार छलि भित्राउदै गरेको अवस्थामा बारा प्रहरीले ७० हजार मूल्य बराबरको सूती र चिनी नियन्त्रणमा लिएको छ । प्रहरीले बाराको कलैया उपमहानगरपालिका वडा नम्बर १० मटिअर्वास्थित कटेङगरीमाई मन्दिर नजिकै सूती नियन्त्रणमा लिएको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय बाराबाट खटिएको प्रहरी गस्ती टोलीले ५८ हजार मूल्य बराबरको ५८ केजी सूती बरामद गरेको बाराका प्रहरी नायब उपरीक्षक राजेश थापाले जानकारी दिएका छन । अभियुक्त भने प्रहरीलाई देखासाथ फरार भएको र उनको खोजी कार्य भइरहेको उनले बताए ।

तयसैगरी प्रहरीले बाराको सिम्रौनगढ नगरपालिका वडा नं १ सिमान बैरिया स्थित बेवारिसे अवस्थामा १२ हजार मूल्य बराबरको चिनी नियन्त्रणमा लिएको छ । चिनीको बोरा रहेको भनि जानकारी प्राप्त हुनसाथ प्रहरी सहायक निरीक्षक मनोज साहको कमाण्डमा खटिएको प्रहरी टोलीले चेकजांच गर्दा ३ बोरा चिनी फेला परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय बाराका प्रहरी नायब उपरीक्षक राजेश थापाले जानकारी दिए । उनले १२ हजार मूल्य बराबरको ५० किलो चिनी नियन्त्रणमा लिई ईलाका प्रहरी कार्यालय सिम्रौनगढमा पठाईएको बताए ।

तीन गोदाममा छापामारी, ९१९ बोरा अवैध चामल बरामद

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साले वीरगंज महानगरपालिका वडा नं. ११ रानीघाट स्थित ३ वटा अवैध चामल गोदाममा छापामारी ९ सय १९ बोरा चामल बरामद गरेको छ । भन्सार छलि गरी भारतबाट भित्र्याएर अवैध तरिकाले गोदाममा लुकाएर चामल राखिएको सम्बन्धमा आएको गोप्य सूचनाको आधारमा बुधवार छापामारी गर्दा ती अवैध चामल बरामद गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साले जनाएको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय, वडा प्रहरी कार्यालय विर्ता र श्रीपुरको संयुक्त टोलीले छापामारी गरी २० र २५ किलोको दरका ९ सय १२ बोरा १३ लाख मूल्य बराबरको कतरनी, जिरा मसिनो र बासमती चामल बरामद गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साका प्रहरी उपरीक्षक कोमल शाहले जानकारी दिएका छन् ।

टोलीले वीरगंज महानगरपालिका ११ स्थित देवशरण साहको चामल गोदामबाट ३ सय ५६ बोरा, कृष्ण साहको गोदामबाट १ सय ३६ बोरा र नेपाली बाबु भनिने सुनिल साहको गोदामबाट ४ सय २७ बोरा गरी ९ सय १९ बोरा चालम बरामद गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साका प्रवक्ता एवं डिएसपी दिपक गिरीले बताएका छन् ।

बरामद गरिएको चामल थप कारवाहीका लागि वीरगंज भन्सार कार्यालयमा बुझाईएको प्रवक्ता गिरीले जानकारी दिएका छन । उनले भने 'गोदाम सञ्चालकहरूले चामलको बिल विजकहरु देखाउन सकेनन, त्यसैले बरामद गरेर भन्सार पठाएका छौं ।' सीमानाका हुँदै वीरगञ्जको मुख्य सडकमै साइकलमा दुई, तीन बोरा चामल, आलु बोकेर ल्याउने गरेको दृश्य देख्न सकिन्छ । खुला सीमाको दुरुपयोग गर्दै व्यापारीहरूले साइकल, मोटरसाइकलमा थोरै-थोरै परिमाणमा सिमावर्ती भारतीय बजार रक्सौलबाट खाद्यान लगायतका सामग्री दिनहुँ भित्र्याउने गरेको छ । यसैगरी पर्साको जिराभवानी

गाउँपालिकाबाट प्रहरीले अवैध रुपमा भारतबाट भित्र्याईएको ठूलो परिमाणमा रहेको चिनी र मैदा बरामद गरेको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साका क्राइम शाखाका बरिष्ठ प्रहरी नायब निरीक्षक बिनोद सिंहको नेतृत्व मा खटिएको टोलीले जिराभवानी गाउँपालिका वडा नम्बर १ बलुवाका स्थानीय गुलबहार भिया तेलिको घरमा छापामारी १३ बोरा चिनी १२ तथा बोरा मैदा बरामद गरेको छ । बरामद गरिएको चिनी र मैदा लाई आवश्यक कारवाहीको लागि बिरगंज भन्सार कार्यालयमा पठाईएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साले जनाएको छ ।

२० विग्घा भन्दा बढी खेतको गर्हुँ र मसुरो डुबानमा

मधेशदृष्टि
वीरगंज, २० पुस । गण्डक नहरको लापरवाहीको कारण वाराको विश्रामपुर गाउँपालिका वडा नम्बर १ छतवा र खेसरीको २० विग्घा भन्दा बढीको गर्हुँ तथा मसुरो खेती डुबानमा परेको छ । नहरको पानी फुटेर डुबान हुँदा समेत नारायणी सिंचाई परियोजनाले कुनै सुनुवाई नगर्दा आफूहरू पिडित भएको

स्थानिय वासिन्दाले बताएका छन । स्थानिय नागेन्द्र पंडित, हिरा साह, हरिनन्द पंडित, लाल विहारी पण्डेय, सोनु मिश्रा, जवाहिर साह लगायतको गहु तथा मुसुरो बाली ३ दिन देखि डुबानमा परी नष्ट भएको स्थानिय राम प्रवेश कुशवाहाले जानकारी दिए । यता नारायणी सिंचाई परियोजना गण्डक नहरका

सुरेन्द्र कुशवाहाले स्थानिय वासिन्दाले नहरको पानीको बन्द गर्ने गेट खसाई दिएपछि किसानको खेतमा पानी पसेको र रातको समयमा परियोजनाको कर्मचारी नबसेको अक्स्थामा स्थानियकै लापरवाहीले समस्या भएको बताए । उनले उत्पन्न समस्या समाधान समेत नारायणी सिंचाई परियोजनाले गरि सकेको दावी गरे ।

